

Fontana 12. List učeničkog doma Karlovac

crtež: Denis Matovina

FONMANA

br 12

★ DENI ★

BR. 12.

PUTOPISI

TURNIRI

INTERVJUI

ANKETE

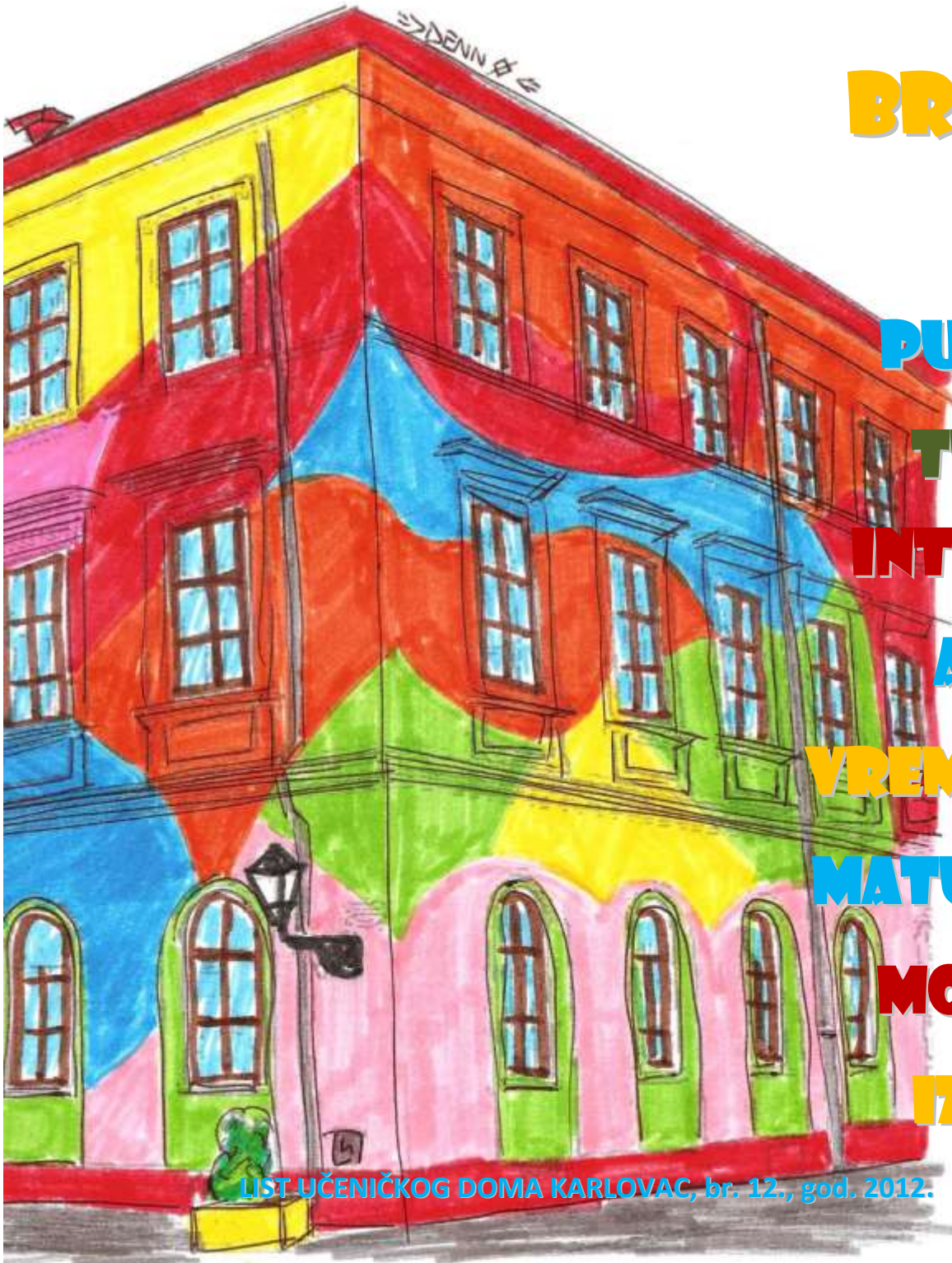
VREMEPLOV

MATURANTI

MOJ KRAJ

IZLOŽBE

LIST UČENIČKOG DOMA KARLOVAC, br. 12., god. 2012.

Impressum

List Učeničkog doma Karlovac

šk.god. 2011./2012., br.12

Za izdavača:

Ravnatelj Saša Salaj, prof.

Izdavač:

Učenički dom Karlovac
Samostanska 2, 4700 Karlovac
Tel./fax.: 047/611-335

Web: ucenicidom-karlovac.hr

e-mail: ucenicki-dom-karlovac@ka.t-com.hr

Glavni urednik:

Natalija Sonički, prof.

Urednik:

maturantica Rebeka Lesac

Novinari:

Patricia Marijanović, Katarina Brkljačić, Josipa Brkljačić, Damjan Budiselić, Mateja Domitrović, Dejana Rodić, Rajka Lacković

Suradnici:

Dijana Bajrić, Dijana Čalina, Mirjana Miličević, Zvonko Lončarić, Ivana Žanić, Željana Vrbić, Ivana Mihajlović, Bojan Jovanović, Iva Mesarov, Božidar Topić, Mateja Čališ, Martina Sabljak, Karlo Mihelčić, Josip Vujanić, Filip Vujanić, Kristijan Petelin, Jozo Ljubić

Tehnička obrada:

Informatička sekcija Učeničkog doma Karlovac

Crteži:

Denis Matovina

Fotografija:

Patricija Marijanović, Željana Vrbić, Katarina Brkljačić, Josipa Brkljačić, Damjan Budiselić, Josip Štorat, Danijela Đaković, Adrijana Paulić,

Lektura:

Maja Vražić

Tisak:

Učenička zadruga „Slap“ Učeničkog doma Karlovac

Naklada:

200 komada
List izlazi jednom godišnje

Naslovnica: Denis Matovina

U ovom broju:

Impressum, sadržaj, uvodnik	1. – 2. str.
Priredbe, turniri	3. – 4. str.
Domijada	5. str.
Muzej suvremene umetnosti	6. str.
Damir Hoyka: Fotosofia	7. str.
Facebook intervju	8. str.
Dome, slatki Dome	9. – 10. str.
Što gušteri žele...	11. – 12. str.
Maturanti 2010./2011.	13. – 14. str.
Urednički kutak	15. – 17. str.
Kazalište, knjiga	...18. str.
Moj kraj: Lokve, Ploče	19. str.
Hobi: snowboarding	20. str.
Kreativni kutak	21. – 22. str.
Pitali smo domaše	23. – 24. str.
Vremeplov	25. – 26. str.

Dragi naši čitatelji!

Pojavom toplijih dana, povećanih aktivnosti u gradskim parkovima i rastom prvih jaglaca i tratinčica, izmamljena sam iz sobe br. 4. i odlazim na obale jedne od četiriju karlovačkih rijeka kako bih napravila učinjenog i doživljenog u tekućoj školskoj godini.

Pomalo priželjkivani i nadobudni početak ove školske godine kod starijih stanovnika Samostanske 2 ubrzo se pretvorio u svakodnevnu rutinu obaveznog učenja, prisustvovanja željenim sekcijama i gašenja svjetala u 22:00h, praćenog prisjećanjem na poneki ljetni doživljaj. Tek su prvi razredi ili, kako im volimo tepati, „gušteri“ pokazivali veće zanimanje za novitete domskog života koji su ubrzo postali sastavni dio njihove svakodnevne. Ubrzo su nas opteretili uobičajenim brigama s kojima se iz godine u godinu borimo, s rastućim iskustvom i opadajućom pameti.

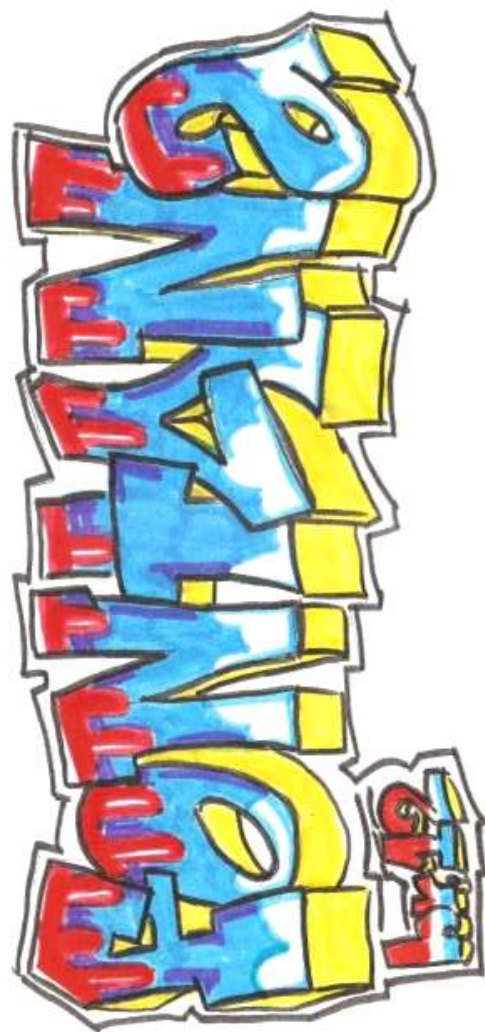
Usputna promjena odgajatelja i pokoja negativna ocjena nisu nas pokolebali na putu uspješnog završetka polugodišta. Božićna priredba i ove je godine opravdala sva očekivanja, pripremvši nas na predstojeće praznike. Bijeli Božić nismo dočekali u Domu, niti sa svojim obiteljima u svojim krajevima.

Vrativši se na poznatu adresu s vidljivo odmorenim licima željnim novih pobjeda, dočekali smo i prvi snijeg na kojem ni ove godine nisu izostale omiljene nam zimske radosti. I sama sam tako više puta postala žrtvom gravitacije. Sportska događanja redovito su se održavala i pokazala kako i karlovački Dom ima ponekog neotkrivenog talenta. Ali nisu talenti otkriveni samo na području sporta, priredba povodom maškara i Valentinova otkrila nam je i neke pjevačke talente, a ne treba zaboraviti ni one koji su imali hrabrosti iskazati svoje osjećaje u pismu namijenjenom određenoj simpatiji.

Kopnjenjem snijega s gradskih ulica probudili su se i pomalo usnuli domaši željni sunca. I dok jedni već sad slave odličan školski uspjeh, a neke boli glava od silnih komada koje su osvojili za svoju rubriku u najomraženijoj školskoj knjizi, maturanti strepe od nadolazeće mature i odabira smjera u kojem će nastaviti svoje životno putovanje.

Tim tempom približavamo se još jednom domskom rastanku, beznačajnom za ostatak svijeta, no pohranjenom u uspomenu mladih ljudi, u čija se sjećanja vratite čitajući ove listove najdražeg i jedinog nam domskog časopisa.

Odjava urednice sa zahvalom svim sudionicima koji su zaslužni za nastajanje ovogodišnjeg broja, ali vama koji ovo čitate, jer Vi ste razlog zbog kojeg naš rad ima vrijednost.

Priredbe

Maškaraoke

Maškare - vrijeme u godini kad smo svi nešto što želimo biti - nešto posebno, možda osoba, možda životinja. Hmm. A naši domaši bili su jako vrijedni, svoj trud prikazali su nam Maškaraokama. Svaka odgojna skupina imala je malu predstavu kojom su se predstavili.

U igrokaze, pjesme i ples uveli su nas voditelji: Tea Belan i Bojan Jovanović. Krenuli smo s karaokama, otkrili smo nove pjevačke talente, ali i one plesačke. Četvrta odgojna skupina vratila nas je u vrijeme kaubojia i otplesala nam kaubojski ples. Uz njih su bile odgajateljice Marina i Astrid, a na naše iznenađenje došao je i odgajatelj Marinko. Nakon njih nastupila je prva odgojna skupina s predstavom: "Nije žvaka za seljaka, niti teretana za seljaka". Poanta ove predstave bila je moć djevojaka u Domu. Također pod budnim okom našeg žirija (Marko B., Rebeka L. i odg. Natalija) nastupila je i šesta odgojna koja se pozabavila slučajem „posuđivanja tuđih stvari“ u Domu. Predstava pod nazivom "Tko je kriv" završila je krivicom odg. Nensi.

Kako bi se malo odmorili od igrokaza, voditelji su nam pročitali par ljubavnih pisama, no i pisma su bila više za smijanje nego za raznježivanje. Dogodine ću zasigurno i ja napisati neko pismo.

U pjesmu i ples vratile su nas bubamarice od R.R. koje su uz pjesmu: "Nije lako bubamarcu" zabavile i nasmijale publiku. Pitate se - kako nasmijale? E pa imale su bubamarca po imenu Tonko, koji je izabrao svoju bubamaricu Mirjanu. I naravno prva odgojna imala je asa u rukavu: kao što maturanti dobivaju diplome i pohvalnice, ovaj put dobili su ih odgajatelji. Naš trud i rad odgajatelji su nagradili sokovima i bombonima, a bilo je i pjesme i plesa.

U nadi da će se ovako zabavna večer ponoviti, šaljem čestitke vrijednim domašima.

Patricia Marijanović

Božićna priredba

I tako... Nakon tjedana pripreme i uvježbavanja igrokaza, došao je dan za Božićnu priredbu. Prvo nam je nastupio kralj u pratnji klavijature i violine. Nakon završetka slijedile su domske pjevačice u pratnji naših tamburaša. Kao solo dionica nastupila je Kristina Šubić s pjesmom Jingle Bell Rock, koja je osvojila publiku. I napokon, stigao je Djedica sa svojom Bakicom i patuljcima. Pročitali su nam različite Božićne želje naših domaša, nakon čega smo se svi lijepo i od srca nasmijali. Nešto o prošlosti Božića rekli su nam recitatori: Marko B., Danijela Đ., Bojan J., Tea B., Kristijan P. i Kristina T.

I napokon, dočekali smo riječ ravnatelja Saše Salaja, koji je pohvalio naše vrijedne domaše koji su se tjednima trudili kako bi uljepšali Božićnu atmosferu u Domu. Za kraj smo dobili nagradu, Djedica je donio hrpu bombona i počastio sve prisutne. Uslijedili su odlasci na spavanje puni doživljaja i lijepih sjećanja. I tako je završila još jedna u nizu Božićnih priredba karlovačkog Doma.

Patricia Marijanović i Željana Vrbić <3

Dan doma - nastup na Turnju

4. listopada Učenički dom Karlovac sudjelovao je u komemoraciji „Sjećanje na Turanj“ koju tradicionalno organizira OŠ „Turanj“. Komemoracija je započela polaganjem vijenca na Turnju. Zatim je uslijedio kratki program koji su priredili učenici domaćina. Nakon himne i zahvala, svečanost su upotpunili veliki i mali pjevački zbor sa tamburašima OŠ „Turanj“. Povodom obilježavanja godišnjice održano je natjecanje u kojem su učenici trebali u što kraćem roku običi crtu bojišnice. Prva tri mjesta, nagrađena medaljama, osvojili su domaćini, OŠ „Banija“ i OŠ „Dragojla Jarnević“. Medalje su uručili brigadir u mirovini g. Dubravko Halovanić koji je organizirao natjecanje i gradonačelnik Damir Jelić. Na samom kraju nastupali su naši tamburaši i folklorna skupina. Točku su izveli odlično i zaslužno su dobili veliki pljesak. Bilo je lijepo pratiti i sudjelovati u programu i svi se nadamo da ćemo svečanosti pridonijeti i iduće godine.

Mirijam Katić

Turniri

Šah, Rijeka 30.11.2011.

Dana 30.11.2011. odgajateljica Badovinac i domar Kotarac vodili su šahovsku ekipu u sastavu Damjan Budiselić, Josip Vujanić, Ilija Saratlija, Marko Šporer i Marko Kruljac na Božićni šahovski turnir u Učenički dom Podmurvice u Rijeku.

Bilo je interesantno vidjeti posjetiti njihov Dom i vidjeti njihove male dvokrevetne sobe koje imaju ključ i mogu se zaključati iznutra.

Turnir je počeo u 10 sati. Igralo se pet rundi. Naša ekipa niti jednom nije izgubila, imali smo tri izjednačenja i dvije pobjede. Osvojili smo 2. mjesto, a za prvo mjesto nam je falilo jako malo. Imali smo jednaki broj bodova kako i Pazinski kolegij, ali su oni imali više pobjeda na pločama. Sve u svemu, lijepo smo se zabavili i družili.

Damjan Budiselić

Prijateljski susret u Bakru 20.02.2012.

Dana 20. ožujka 2012. otišli smo u posjet Učeničkom domu "Tomislav Hero" u Bakru. Prije nego što smo došli u Učenički dom, malo smo razgledali grad Bakar. Domaćini su nas ugodno dočekali, i počeli su prijateljski ogledi, prvo u nogometu koji je vodila odg. Rade, a potom u košarci koju je vodila odg. Badovinac. Nogometna utakmica popraćena je navijanjem sa tribina. Jako neizvjesna utakmica na kraju je završila rezultatom 7:5 za našu momčad. Zvižduk je označio i početak košarkaške utakmice, u kojoj su naši košarkaši bili u vodstvu od samog početka. Rezultat je na kraju bio bio 20:18.

Nakon vrlo iscrpljujućih utakmica krenuli smo s domaćinima na večeru. Poprilično umorni, ali i ponosni jer smo ostvarili dvije pobjede, krenuli smo u Karlovac. Lijepo i ugodno druženje nećemo zaboraviti, kao ni naše nove prijatelje iz Bakra.

Zvonko Lončarić

Odbojkaški turnir – Rijeka, 29.02.2012.

I da počnem... 29.2.2012. u 7 sati krenula je odbojkaška sekcija pod vodstvom odg. Anđe u Rijeku po još jednu svoju pobjedu (kako se tješim)... i da ne zaboravim - naša druga „odg.“ Kate.

U autobusu je bila odlična atmosfera, iako nas je malo prala trema... ali to je naša veličanstvena kapetanica Žanić sve jednim moralnim govorom riješila. Kada smo napokon stigli, išli smo se prvo malo

odmoriti... (kao da nismo sjedili 2 sata)... hehehe. Nakon odmora otišli smo u svlačionicu obući naše dresove i onda na jedan uvodni trening kojeg je naravno vodila naša Žana.

Došla je napokon ta toliko iščekivana prva utakmica između nas i Sušaka ... iz koje smo izvukli deblji kraj, no - kao što naša odg. Anđa kaže - "Bit će bolje drugi put".

Odmah nakon te utakmice slijedila je druga utakmica s Kvarnerom, iz koje smo također izvukli deblji kraj, ali ni to nas nije oneraspoložilo, već smo Želja i moja malenkost počele pjevati *Morsku vilu...* e, to je bio trenutak za pamćenje!

Kad je sve to završilo, išli smo zajedno s Pulom na ručak u Učenički dom Podmurvice. Samo da se zna - ručak je bio fin... :P

Došao je trenutak povratka u naš „omiljeni“ Karlovac. Budući da sam članica odbojkaške sekcije rekla bih i preporučila svima: nije bitno pobijediti, već sudjelovati! Mi smo naravno, kao svatko tko izgubi, bile tužne, ali bile smo i ponosne što smo ostale sabrane do kraja turnira.

Nadamo se da ćemo na Domijadi uzeti neku medalju, a ne uvijek biti „stiroporke“ te da ćemo osvijetliti obraz našoj odg. Anđi...

P.S. Sretno nam bilo!... :* I da ... Nismo imali sreće sa sudcima! Nek' se zna!... ;)

Rajka Lacković

Domijada Rijeka 2012.

37. Regionalna domijada u Rijeci – Rezultati kultura:

- folklor "Dekletine" - 1. mjesto stručnog žirija, plasman na Državnu domijadu; 1. mjesto učeničkog žirija

- plesni izraz "Bijeg" - 1. mjesto stručnog žirija, plasman na Državnu domijadu; 1. mjesto učeničkog žirija

- keramika "Fontana 2" - 1. mjesto učeničkog žirija

- scenski izraz "Zagonetka" - 2. mjesto stručnog žirija

- instalacija "Karlovačka street" - 2. mjesto stručnog žirija

- recitacija "Svakidašnja jadikovka" - 3. mjesto stručnog žirija

- glazbeni izraz "Dođi u Vinkovce" – sudjelovanje

-slika – sudjelovanje

- skulptura – sudjelovanje

- fotografija – sudjelovanje

- rukotvorine – sudjelovanje

Sport- 14.04.2012.

Vrijeme: 6:30, odredište: Rijeka, zašto? 37. Regionalna sportska domijada! Subota je, 14.4.2012., vrijeme je za sport: košarku, nogomet, odbojku, stolni tenis, streljaštvo, šah. Za svakog ponešto.

Domaćini - Učenički dom Podmurvice, za dobro jutro pripremili su malo iznenađenje za natjecatelje i odgajatelje, bilo je pjesme, plesa i malih motivacijskih govora, nakon čega smo svi pošli na svoje terene.

U 3. Maju igrao se nogomet, naši su dečki igrali na penale, ali sva ta trema i strah doveo nas je do rezultata 5:4, nažalost, za Učenički dom Bakar.

Košarka je bila u dvorani Sušačke gimnazije, dječaci su odmah izvukli 'deblji kraj', igrali su prvu utakmicu sa Učeničkim domom iz Pule, da - to je najbolji Dom u našoj regiji. No, unatoč tome odigrali smo jako dobru utakmicu, naši su protivnici jednostavno bili predobri.

Odbojka se igrala u dvorani OŠ Brajda. Djevojke su odigrale prvu utakmicu sa Učeničkim domom Ogulin i plasirale se dalje, no porazile su ih djevojke iz Učeničkog doma Podmurvice i Kvarnera. Naše djevojke bile su tako blizu željenoj medalji, no nažalost u zadnjim minutama, koje su se nama činile kao sati, izgubile smo u trećem setu i sa suzama u očima otišle u svoju svlačionicu. Unatoč tome, naši odgajatelji i voditelj bili su jako zadovoljni našom igrom.

Natjecanje u streljaštvu za djevojke bilo je jednako uspješno, osvojeno je prvo mjesto, a naša Ivana Mihajlović osvojila je nagradu za najboljeg strijelca. Ali u svakoj sreći malo nesreće, djevojke ne idu na Državno, unatoč tolikom trudu, samo zato što nema Državne domijade u streljaštvu, ali dobro, bitno da je pehar u našim rukama. 😊

Kultura - 15.04.2012.

Vrijeme: 6:30, odredište: Rijeka, pa zašto opet? Eh, nedjelja je, 15.4.2012., pravi dan za 37. Regionalnu kulturnu domijadu! U HKD (Hrvatski kulturni dom) na Sušaku, brzo smo odnijeli stvari. Zašto brzo? Eh, pa vidite, vrijeme se nije slagalo sa nama, pa kad smo došli u Rijeku padala je kiša, sa ceste smo morali nositi stvari i dok su auti trubili, mi smo imali strpljenja i uspjeli smo odnijeti mnogobrojne kutije.

Počeli smo sa raspremanjem slika, skulptura, fotografija... Dok su neke djevojke i dječaci raspredali kutije, drugi su imali probe, ples, folklor, pjevanje, dramska i recitatorska. I tako nam je vrijeme brzo prolazilo i na red je došao ručak, poslije ručka imali smo vremena razgledati izložbu, i onda je došao red na scenski dio. Sve je teklo po planu, vidjeli smo puno zanimljivih nastupa, no bilo je i onih dosadnih.

Odradili smo svoje nastupe i došao je red na najteži dio - proglašenje pobjednika. Napetost se proširila po dvorani. Žiri je jedan po jedan dolazio na pozornicu, ali napokon proglasili su i Učenički dom Karlovac, prvo mjesto i Državna domijada za djevojke iz folklor. Žiri za ples, opet ta napetost, ali naravno, prvo mjesto i Državna domijada za naše plesače i njihovu voditeljicu Krunu. Dramska je dobila drugo mjesto, nažalost nisu uspjeli otići na Državno.

Na našu veliku žalost, odlični tamburaši, Rebeka, Bojan i Sanel nisu bili među prva tri mjesta u kategoriji glazbenog izraza. Prvo mjesto osvojili su domaćini, dečki iz Podmurvice, s pjesmom koja nam se nije sviđjela. No u redu, preostaje nam samo čestitati im. A mi smo se, neki sretni, neki malo tužni vraćali za naš Karlovac, naravno još smo malo pjevali i tek onda otišli na zasluženi odmor.

Joj, još jedna stvar: od srca čestitam svim natjecateljima i natjecateljicama na izvrsnom nastupu. Folkloru i plesu želim puno uspjeha na Državnoj domijadi, a ostalima, ma ne brinite: rasturit ćete druge godine! 😊

Patricia Marijanović

37. Regionalna domijada u Rijeci – Rezultati sport:

- streljaštvo (Ž) - 1. mjesto

- šah (M) - 1. mjesto, plasman na Državnu domijadu

- stolni tenis (M) - 2. mjesto

- streljaštvo (M) - 4. mjesto

- odbojka (Ž) - sudjelovanje

- košarka (M) - sudjelovanje

- nogomet (M) - sudjelovanje

Izložba

Posjet Muzeju suvremene umjetnosti (5.10.2011)

autor: Rebeka Lesac

5. listopada 2011. godine, naše malo ali veselo društvo sasatavljeno od članova novinarske i foto sekcije, krenulo je putem Zagreba s raspoloženom pratnjom odg. Natalije i odg. Marinka. U kombiju su padala zadnja zaduženja i planovi za odabrani posjet Muzeju suvremene umjetnosti. Po dolasku u blizinu Muzeja, posljednji smo put provjerili fotoaparate i improvizirane diktafone i krenuli u potragu za znanjem o nešto drugačijoj, suvremenoj umjetnosti. Na ulazu u Muzej, dočekala su nas je gđica Marijeta Karlović, poznanica odg. Marinka s Filozofskog fakulteta, koja sad radi u Muzeju kao pripravnica. Imali smo čast biti u grupi posjetitelja koju je osobno vodio umjetnik Ivan Ladislav Galeta čija su djela tad bila izložena. Nakon toga, uputili smo se u posjet stalnoj postavi čiji smo obilazak završili strmoglavim spuštanjem toboganom, baš u stilu suvremenjaka. Formalni dio koji je činio intervju s kustosicom obavili smo na kavi, a kako je grupa bila sastavljena od cura, posjet Zagrebu nije mogao završiti bez jedne kratke ali slatke kupovine u obližnjem trgovačkom centru.

O Muzeju suvremene umjetnosti

Muzej je utemeljen 21. prosinca 1954. kada je osnovana Gradska galerija suvremene umjetnosti s ciljem da slijedi, dokumentira i promovira događanja, stilove i pojave u suvremenoj umjetnosti. Galerija je odmah započela stvarati fondus i djelovati kao muzejska ustanova po suvremenim muzeološkim principima i potrebama toga vremena.

Muzej je djelovao na dvije adrese na zagrebačkom Gornjem gradu: na Katarininom trgu, u baroknoj palači grofa Kulmera u kojoj se nalazio izložbeni

prostor, te u Habledelićevoj ulici 2, gdje je knjižnica, dokumentacijski arhiv i uprava.

Najveći dio zbirke Muzeja suvremene umjetnosti sastoji se od djela hrvatskih i inozemnih autora nastalih nakon 1950. godine.

Zbog skromnih prostornih uvjeta u kojima je bio smješten, Muzej nikada nije imao stalni postav. Svoju muzejsko-galerijsku i edukativnu djelatnost obavljao je organiziranjem tematskih i monografskih izložbi hrvatskih i inozemnih autora, postavljanjem izložbi iz fundusa, te putem predavanja, radionica i igraonica. U zbirkama Muzeja suvremene umjetnosti danas je oko 5000 radova moderne i suvremene umjetnosti, koji su izgradnjom i otvorenjem nove muzejske zgrade naposljetku dostupni širokoj javnosti.

11. prosinca 2009. u Novom je Zagrebu na križanju Avenije Većeslava Holjevca i Avenije Dubrovnik svečano je otvorena nova zgrada MSU.

Intervju s djelatnicom Muzeja Marijetom Karlović

1. *Započnimo s poviješću Muzeja, koliko dugo je bio u izgradnji, kad je otvoren i na kojoj lokaciji se prije nalazio?*

- Muzej je nastao od Gradske galerije na Gornjem gradu 1954. godine, a kasnije je preimenovan u Muzej suvremene umjetnosti. 70-tih godina prošlog stoljeća je stekao dovoljan broj zbirki i svega što muzej treba imati kao što su npr. dokumentacija, arhiva i slično, te je preseljen na križanje Avenije Većeslava Holjevca i Avenije Dubrovnik, gdje je ostao do danas.

2. *Koliko je ljudi zaposleno u Muzeju, na kojim radnim mjestima oni rade i je li teško dobiti stalan posao?*

- Zaposleno je otprilike trinaestak kustosa kao voditelja odjela ili voditelja zbirki, zatim tu su muzički tehničari, četrdesetak djelatnika na odjelima, te tehničari koji održavaju zgradu.

3. *Je li nužno nužno završiti smjer Povijest umjetnosti na Filozofskom fakultetu za taj posao?*

- Za posao pripravnika u Muzeju suvremene umjetnosti je potrebno završiti taj posao, no za posao pripravnika u nekom drugom Muzeju to nije nužno. Pripravnički mi upravo služi kao priprema za državni ispit. Nitko ner može raditi bez položenog državnog ispita.

4. *Čime se Vi sada bavite kao pripravnik?*

- Kako se nalazim u Pedagoškom odjelu, bavim se popratnim programima uz izložbe. To su radionice, predavanja, aktivnosti u svrhu prenošenja umjetnosti s naglaskom na različitoj starosnoj skupini itd... Pomažem u svemu i svačemu, kao što je npr. marketing.

5. *Vodite li grupe i na stranim jezicima?*

- Važno je dobro znati engleski, a vrlo je dobro ako znaš još neki jezik uz engleski.

6. *Postoji li neki dio Muzeja koji vam je posebno drag?*

- Zapravo bi to bio ovaj dio gdje sada radim (drugi kat s balkonom) iako moram priznati da se u nekim dijelovima još uvijek ne snalazim - kao što je npr. podrum.

7. *Postoji li najpopularniji dio Muzeja?*

- Pa mislim da bi to bio moj, bez previše subjektivnog mišljenja, i tobogan naravno, kao glavna atrakcija.

8. *Kako dolazite do umjetnine za izložbu?*

- Nabavljamo ih vrlo raznoliko. Postoji fondus otkuda dolaze mnoge stvari, ili kad je izložba suradnja na nacionalnoj razini onda se donose stvari izvana. Ponekad stvari dolaze direktno iz "šupe" vlasnika.

9. *Kako je raditi sa svim tim umjetnicima, kako se oni ponašaju, imate li favorite?*

- Galeta, čiju ste izložbu posjetili, je odličan, simpatičan i pametan. Umjetnici općenito mogu biti vrlo svojeglavi, ali sve se dosta temelji na karakternoj osnovi. Postoji dosta umjetnika koje bih voljela upoznati ali možda malo vise preferiram mlađu generaciju.

Zahvaljujem na izdvojenom vremenu i ugodnom razgovoru i očekujte naš list i u svojim rukama.

Intervju vodila: Rebeka Lesac

U Galeriji «Vjekoslav Karas» u srijedu, 14. rujna 2011. god. otvorena je skupna izložba fotografija «Fotosofia». Na izložbi su predstavljeni radovi svih šest dosadašnjih generacija polaznika naprednog fotografskog seminara Fotosofia, koji se održavaju pod stručnim vodstvom fotografa Damira Hoyke. Na njoj je bilo izloženo 90 digitalnih fotografija nastalih u razdoblju od 2006. do 2011. godine, a svaki polaznik seminara predstavljen je jednom umjetničkom fotografijom. Riječ je o autorima pretežito mlađe generacije iz Hrvatske, među kojima je i Karlovačanka Lana Ćosić, a nekoliko autora dolazi iz susjednih zemalja i Velike Britanije. Većina ih je do sada izlagala na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu te primila priznanja i nagrade za svoj fotografski rad. U programu otvorenja izložbe Damir Hoyka je održao predavanje na kojem je predstavio projekt „Fotosofia“.

Intervju: Damir Hoyka

Intervju by Matea Domitrović, Rajka Lacković, Dejana Rodić

.Stigli smo u Galeriju Vjekoslav Karas, ali Hoyke nije bilo nigdje, no nakon samo par minuta traženja pronašli smo ga. Svoj zadatak smo odmah počele izvršavati: postavile smo Damiru pitanja, a on je s osmijehom odgovarao na svako pitanje, pravi je veseljak

1. Prije svega, kada ste rođeni?

Hahahahaha... datum da, ali godinu moram razmisliti... Šalim se, rođen sam 23.4.1968.

2. Jesu li Vam Vaši kolege pomogli na početku bavljenja fotografijom?

Kad sam se počeo baviti fotografijom, nitko od kolega nije mi pomogao, čak suprotno od toga.

Zarekao sam se da neću biti takav, tako da danas svoje znanje i iskustvo nesebično dijelim.

3. Koja vam je generacija Fotosofie bila najbolja (najuspješnija)?

Hmmm... jako teško pitanje. Meni su bili svi dobri, svake godine, čak sve bolji i bolji, ali ipak sam jednu generaciju uspio izdvojiti, a to je 3. generacija. Oni su mi bili nekako najviše odani fotografiji.

4. Što biste Vi rekli o sebi?

Za sebe bih rekao da sam veliki digitalni manipulator. Kad bi bar sve manipulacije na ovom svijetu rezultirale umjetničkim djelom.

5. Zašto ste se počeli baviti fotografijom?

Nisam imao u planu postati fotograf, ali igrom slučajja sam to postao.

Bilo je to prije 25 godina - kada sam bio klinac, odlučio sam eksperimentirati s maminim fotoaparatom, malo po prirodi i otkrio svoj dotad skriveni talent.

6. Što Vas zanima osim fotografije?

Osim fotografije zanima me književnost, popularna znanost i naravno sport.

7. Kako ste zadovoljni s ovogodišnjim Fotosofia projektom?

Zadovoljan sam. Bili su dobri, fotkali smo sve moguće zanimljivosti i napravili kvalitetne fotografije koje imate priliku danas ovdje vidjeti.

8. Kako vam je bilo raditi s "Hrvatskim Top modelima"?

Naravno s curama mi je uvijek uživancija raditi... imali smo i malih nesuglasica oko pirseva i tetovaža, al' uživao sam i učinio bih to ponovo kada bi mi se pružila prilika za to.

9. Jeste li zadovoljni s brojem ljudi koji su večeras ovdje kako bi pogledali ovu izložbu?

Naravno da jesam - srce mi skače od sreće kada vidim ovoliko ljudi koji su izdvojili svoje slobodno vrijeme da bi pogledali ovu izložbu. I još što mi je drago - to da ljudi znaju cijeniti umjetnost.

10. Za kraj, još jedno pitanje: koju marku fotoaparata koristite za vaše fotografije?

Hahahahaha... do sad sam imao puno intervju, ali nikada me nitko nije pitao ovo fora pitanje - svaka čast cure, vi ste prve koje ste me to pitale... Naravno da ću vam reći: koristim Sony Ericssonov fotoaparat. Sad, koliko ću dugo, to ne znam - mijenjam ih kao čarape, hahahahaha...

Damir Hoyka o Fotosofi:

Od trenutka kada sam se počeo baviti fotografijom proganjalo me pitanje naslijeđeno iz mojih crtačkih dana – „Što je umjetnost?“ Literatura spremna ponuditi direktan odgovor baš i nije obilna, zar ne?

Osjećajući da stvari ne završavaju snimanjem lijepih fotografija, prije više od dvadeset godina krenuo sam na strastveni put razjašnjavanja te nedoumice i, počevši od potrage za knjigama koje sadrže „dokazano“ umjetničke fotografije završio na bečkoj Visokoj školi primijenjenih umjetnosti. Tamo su se stvari, uz pomoć moje mentorice Eve Choung Fux, počele raspletjavati. Nedugo nakon što sam podijelio zamisli s poznanicima, ispostavilo se da moj sistem koristi i drugima – unatoč činjenici da nije definicija, već osobno viđenje stvari. Vođen tom spoznajom, 1991. sam započeo zapisivati svoja razmišljanja o „mudrosti svjetla“, a 1996. sam ih objavio u eseju *Fotosofia*. Razmišljajući kako doskočiti tome što niti uz najbolju volju ne stignem svima odgovoriti, spletom okolnosti u ljeto 2006. rodila se ideja o organiziranju seminara. Inicijalna je zamisao bila da skromnim trodnevnom teoretskim seminarom jednokratno prenesem znanje odabranima, i to na osnovu radova, fotografskog angažmana i pozitivnih ljudskih karakteristika. Ukratko, završio sam na sedmodnevnom mega-projektu u kojem radovi, marljivost, pozitivna energija i povezanost prve generacije nisu oduševili samo mene nego i medije, pokrovitelje i publiku. Nadahnjujuća iskustva s prvom generacijom Fotosofa i veliki broj mailova s upitima o datumu održavanja druge Fotosofije, vremenom su mi ukazala na potrebu revizije zamisli o Fotosofiji kao jednokratnom, zaključenom projektu. Uvidjevši da sam pokrenuo nešto korisno, veće od predviđenog, odlučio sam nastaviti s gradnjom mreže voljnih i sposobnih za druženje utemeljeno na zajedničkoj strasti prema fotografiji.

Jedan od izdanaka seminara je i internet stranica www.fotosofia.info koju sam 2008. godine podigao kako bih otvorio mogućnost da se ono najbolje što sam primijetio na seminaru – kreativnost, optimizam, suradnja, dobronamjernost i entuzijizam – može širiti o prema što većem broju ljudi.

Prikazane fotografije su radovi seminarista s dosadašnjih Fotosofija. Snimani su za izložbu kojom svaka Fotosofia završava, a na kojoj se svaki od petnaest seminarista predstavlja s po tri rada simljena na temu „Komunikacija putem distribucijskih kanala umjetničke fotografije“ ili kraće *Art fotografija*.

Na kraju bih želio skrenuti pozornost na tri momenta za koje smatram da značajno povećavaju stupanj kreativne vrijednosti izloženih radova. svi su nastali unutar istog ograničenog prostora Terme Tuhelj (osim Fotosofije 1), gotovo svi su snimljeni korištenjem minimalne fotoopreme (fotoaparat s portabilnom bljeskalicom i stativom) i svima je produkcijski budžet bio nula kuna.

Facebook intervju

by Rebeka Lesac

Pitali smo bivšu domaćicu, Moranu Radošević

1. Koliko ti se život promijenio u ove dvije godine nakon što si otišla iz Doma?

Khm, 2 godine... Meni se osobno nije nešto drastično promijenilo, iako je život sasvim drugačiji u većem gradu. Kraj više mogućnosti se šire ambicije pa sam bila izgubljena neko vrijeme dok nisam shvatila da zumba ili posao telefonskog agenta stvarno nisu za mene. Onda sam se vratila plesu (ne zumbi) i to je bila katastrofa (zna moja Kruna šta mislim o MTV navijačicama), pa sam nakon godinu dana zaključila da je Krav maga dosad najbolji izbor.

2. Kako je u Rijeci, kakvi su ljudi? Usporedi ih malo s Karlovcem.

Kiša, kiša, kiša... ako ne pada kiša, oblačno je i samo čekaš kad će pasti. Od Rijeke i rokerskog grada ostao je Palach i jedan događaj godišnje u Harteri tako da s te strane nisam oduševljena. Ali da ne bi bilo da sam previše isfrustrirana, meni je ipak tu lijepo. Nađe se i pokoji sunčan dan, pa sjedneš na gat popiti kavu na špicu, tamo gdje more najviše smrdi, pripaziš malo da galeb ne nacilja baš na tebe i dobro. Pošto sam opet u Domu (studentskom) i dalje se družim sa cijelom Hrvatskom. A Riječani su izuzetno dragi i pristupačni, štoviše neobično nasmijani uzmemo li u obzir godišnju količinu oborina (koja je tu negdje s Londonom, tako su lani rekli).

3. Koji si fax upisala, jesi li zadovoljna izborom?

Upisala sam Pomorski faks, smjer logistika i menadžment (u pomorstvu i prometu). Oduševljena sam faksom i zadovoljna jer je to bilo ono što sam htjela odmalena, a tata je najponosniji tata na svijetu što mala Bugarova ide njegovim stopama.

4. Fali li ti Karlovac, Dom? Neke od stvari koje su ti najviše ostale u sjećanju iz Klca?

Ako pitate bilo koga tko mi barem ime zna, znat će i moju nikad prežaljenu ljubav - Karlovac. Ne da mi fali, nego se noću molim za razvoj riječnog prometa; da nađem tamo nekakav poslić, iste sekunde bih se vratila. A Dom... u cijeloj priči mi je najviše drago što sam cijelo vrijeme bila svjesna da su mi to zbilja najljepši dani u životu i maksimalno uživala u svakoj sekundi. 4... neke? Sve mi je ostalo u sjećanju! Cijela ekipa iz Doma, odgajatelji, ravnatelj, tete kuharice, majstor Toni, ona simpatična teta čistačica, svemoguća "domski čaj", sastanci (s obaveznom munjom nacrtanom na papiru, onda uvijek znaš šta te čeka), najdraža prostorija u Domu... tj. dvije prostorije - soba odgajatelja i D3... uff... sad sam se i raznježila... i grad naravno, moj Ziher, Jeja, Bojan i ja unutra po cijele Božje dane. Brrrr... OČU NAZAAAD! :'(

5. Jesi li u kontaktu s bivšim cimericama, prijateljima iz Doma?

Naravno! Doduše, s nekima više, s nekima manje, ali čujemo se, i dan danas mi svi do jednog fale...

6. Čime se baviš u slobodno vrijeme?

Ajooj... glumim idiota u teretani ako sam ekstremno dobre volje... ako ne, dobar mi je i krevet. Srećom, imam prilično zanimljive i nespojivo različite ljude u društvu pa nam u većini slučajeva ne

treba puno da nađemo zanimaciju. Sad kad je ostalo još samo finale Lige prvaka, mislim da će opet Pictionary doć' na dnevni red.

7. Poznavajući tvoju ljubav prema glazbi, planiraš li uskoro na kakav koncert, festival?

Khm... dok ja ovo tipkam, Hermetika je u tijeku što mi je prvi bitan propust ove godine. Sad slijede festivali u Rijeci, čula sam da će biti nešto dobro i u Zadru, možda In music ako ostane nešto u crnom fondu... ma ne sekiram se, nešto će biti od toga svega. Ako ništa, i ovo ljeto radim na šanku u Open Air discu pa ne bi smjelo biti dosadno.

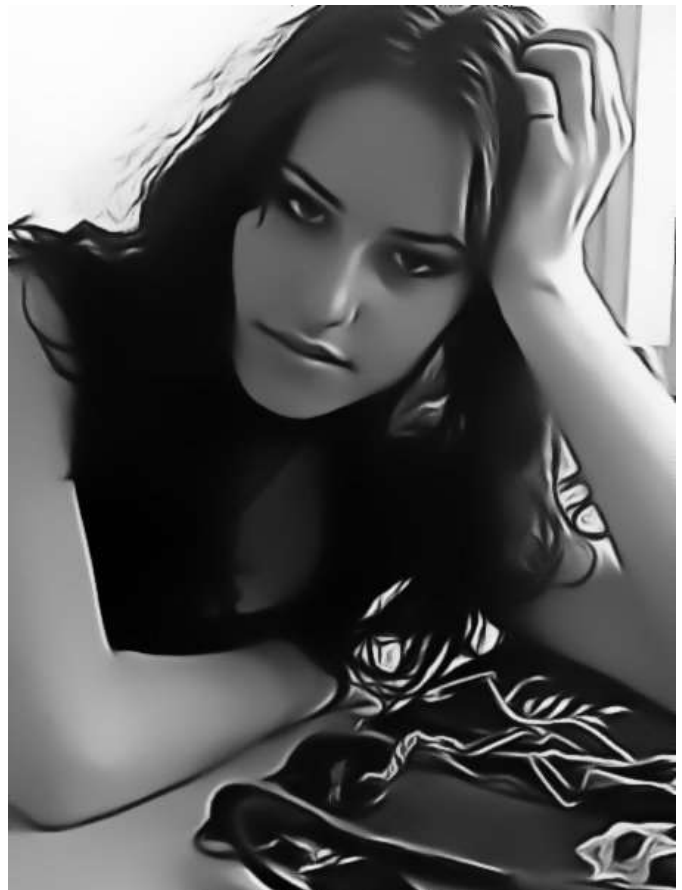
8. Kakvi su planovi za ljeto?

Kao što rekoh, disco, radno vrijeme od 20:00 do 02:00h, pa neki afteri i tako. Zato nastojim sad dati sve u roku da ni ne pomislim na faks i Rijeku cijelo ljeto!

9. Poruka sadašnjim domaćima i odgajateljima?

Ajme, znam da vam ovo svi tupe, al ljudi Božji - uživajteeee!!! Nemate pojma kako vam je dobro! Ja, kojoj mi je predobro na faksu i, budimo realni, učim možda 2 mjeseca u semestru, svejedno vam stravično zavidim! A odgajateljima... hah, što da kažem... tabla normabela po smjeni i sve ćete izdržat. A što je, je... mogli ste malo produžiti izlasku! ;) Eto, toliko od mene, volim vas sve i jedva čekam da vas opet vidim!

P.S. Još jednom se službeno ispričavam svojim plesačima što nisam bila s njima na Domijadi, beskrajno mi je žao zbog toga! Ali znate da sam ponosna na vas i držim fige da svi koji idu dalje rasture Umag!

Morana Radošević

Dome, slatki Dome

Upute za večernji izlaz u Karlovcu - za domaše

Matea Čališ i Martina Sabljak

Polu osam je, ne znaš kamo otići, evo nekoliko mjesta gdje biste se dobro mogli zabaviti, poslušajte naše savjete:

Ako već imate partnera i želite se zabaviti s njim/njom bilo bi vam najbolje otići u laganu šetnju uz Koranu, jer će vam pružiti onaj romantični ugođaj i stvoriti atmosferu za poljubac. Možete i na piće u caffe bar "Papas".

Želite li vidjeti zgodne dečke, otiđite u caffe bar "Antonio", možda vam se pruži prilika da nađete ljubav ili da se zaljubite na prvi pogled... vjerujte nam, jer nećete požaliti.

Vikend dolazi, a vi još ne znate kamo da odete? Ako želite provesti vrijeme uz narodnu glazbu i dobro se isplesati, odite u „River pub“ ili u kafić „Seven“ i zabavnog gazdu koji svojim šarmom uspije privući i napraviti odličnu atmosferu.

Kada domaš ogladni, obavezno ide u „Scooby Doo“, gdje se za vrlo sitne novce možete dobro najesti, zbog toga vam toplo preporučujemo topli sendvič, jer je najbolji u gradu.

Ostajete preko vikenda, želite produženi?? Hmmm, za produženi trebate misliti i pitati na vrijeme, kako kažu naše odgajateljice. Ako se sjetite subotom da želite produženi, vjerujte ne isplati se slati poruke i zvati, jer kao i obično vikendom su nedostupni za nas ili „nemaju na račun“ kao.

Učenje i dan u Domu

Dejana Rodić

U 7:00 vrijeme je za buđenje kad se svi sami ustanemo slijedi odgajateljsko čuđenje
Crkva zvoni 8 je sati
Odgajatelji nas počinju na učenje zvati .
Ali to učenje svakome smeta
Pa se cijelo učenje ne skidamo s neta.
Mladi smo treba nam slobodnog vremena puno
Tako da mi smislimo nešto da nam bude ludo .
2,5 sati za knjigom provesti
Pa to nas može do ludila dovesti.
Zato ne treba puno učiti
Opasno je mozak mučiti.
Zdravlje uvijek ide na prvo mjesto
Zato ne upotrebljavamo učenje često (samo šala... normalno da učimo).
U 12:00 na ručak se sprema
A tad se i na muški može jer odgajatelja na hodniku nema.
Odlazak u školu svima teško pada
Jer mogli bi odmarat i spavat tada.
Ali još nešto onaj Domski čaj svemogućí
Liječi svakojake bolesti pa recepturu ponesite kući.
Od 6 do pola 10 imamo svoje vrijeme za odmaranje glave
I tad obilazimo po Karlovcu kafiće prave.
U pola 10 kad ulazimo u Dom
Priprema se pravi lom.
U 22:00 sati treba već spavati
I potajno svoje simpatije sanjavati
Kad noćni odgajatelj prođe
Tad svima san na oči dođe.
I tako nam prođe dan u Domu ovom
A mi se radujemo sutrašnjem danu novom.
Nije nama tako loše koliko se žalimo
Od sad se pametimo i počinjemo da ga hvalimo.
Ovo su naši najljepši zajednički provedeni dani
Pa svake je godine sve bolje nego lani.

Soba 20

Teofan Kunić i Peter Grgić

U sobi 20 nalazim se ja
Tu je svaki dan neka ludnica ,
Igramo monopol karta se bela
Svaki dan zafrkancija je cijela.
S nama u sobi je Jozo iz Ploča
Voli smijati, puno ometa
Neće da uči i sve nervira
On ni svoju mater nikad ne sluša.
Imamo čak i mladog šumara
Peter Grgić prava legenda,
Nikad ne bi mrava zgazija
To je naša mala dobrica.
A sad kuhar što sve zakuha
Karlo Marević iz Gorskog Kotara
Nikad ne bi nekog poslušao,
Samo po svom dalje potjera.
Dolić Dragan naš keramičar
Nikog višeg nema od njega,
Kada netko nešto potrga
On uz pjesmu stvari popravlja.
Tu negdje pripadam i ja
Nekad znam da se foliram,
Malo učim, malo treniram
Sve u svemu ja sam Teofan.
Odgajateljica je nama Anđelka
Pokušava da nas trenira,
Nekad viče i kad ne treba
Ali ipak dosta, dosta popušta.

G1- soba

Rajka Lacković

G1 soba
Prava je bomba.

U njoj Rajči, Nina, Patriša i Kika stanuju
I "strašne" planove kuju

Vječita gošća u našoj sobi je Dejana Rodić
Ili bolje da kažem moja B.F.F. Dejana.

Nina naša
Je cura fina.

Patriša, rukometašica naša,
A naša Kika buduća košarkašica.

Sve smo uvijek vesele i sretne,
Mogu da kažem da smo i spretnne.

Sve smo vrlo dobre i odlične učenice
Samo nas muče neke sitnice.

Ninu informatika,
Mene i Patrišu matematika
A Kiku kemija.

Imam najbolje cimerice,
One su mi kao sestrice.

Maškare u Domu

Dejana Rodić & Ivana Žanić

U Domu su maškare bile,
tada smo upotrijebili sve svoje sile.
Trudili smo se i mozak crpili dan i noć,
a onda smo morali sve to izvesti poč'.

U Blagovaonici u pola devet počinje lom,
radovali su se svi nastupu tom.
Prvi na red su došli dečki,
na pozornicu su stigli u svojoj mečki.
I njihove dvije pratiteljice,
a to su bile naše odgajateljice.
Njihova grupa je bila kauboj,
mi smo uživali u izvedbi toj.

Drugi na red stižu dečki/cure sa svojim
automehaničarom
i jednim velikim kad ne popravi auto
paničarom.

Zatim stižu karaoke na red,
oni su nam pali kao u čaj med.
Onda je na red došla ta 1. i 5. odgojna
skupina posebna i marljiva,
e tada je na pozornici nastala prava mala
atmosfera čarljiva.

Oni su izvodili glumu i ples,
a za kraj pripremili pravi urnebes.

6. odgojna je bila isto aktivna s glumom,
a sve su to smislili svojim umom.

A na kraju poslastica prava,
kad su došle bubamare s odg. R.R. boli
glava.

Crvena krila s crnim točkicama i ticalima na
pozornicu su stala
i tada je publika od iznenađenja pala.
Al' nisu toliko bile bubamare zanimljive
koliko bubamarac Tonkec.

Bio je atraktivniji nego u onom autiću mali
Zvonkec.

Poslije bubamara je ravnatelj rekao par
riječi,
da odlazak iz blagovaonice spriječi.
Jer tu još nije došao kraj,
Uz 1. i 5. odgojnu to nije moguće znaj.

Oni su još pripremili podjelu diploma za
odgajatelje,
našeg razumnog i kulturnog ponašanja
nam davatelje.

I sad je stvarno bio kraj programa,
e tada je počela prava galama.

Muzika svira,
sve u srce dira.

Veselje se širi,
svoje dobro raspoloženje piri.

I posije svega svi sretni u krevet legli,
Kako bi se dojmovi što bolje slegli.

Petica“

Dejana Rodić

Na prvom odjelu na desnu stranu
Ima jedno spremište za hranu.
U njoj žive pametni ljudi
U petici se u pola 7 budi.

U njoj žive marljive cure
Koje kroz prozor na muški odjel zure
Pod učenjem tamo mira nema
Jer već u pola 6 na kavu se sprema.

Nas 6 uvijek jedna uz drugu
Tako zajednički prebrodimo svaku tugu.

Mlade, lude i vesele mi smo
A za napraviti glupost te smo.

Bolje vjerujte nećete naći
Mi se u svakoj situaciji znamo snaći.

Petica se uvijek slaže
Za nju da je najbolja svatko kaže.

Urednost nije nam na ruku
Čišćenje nam pada na muku.

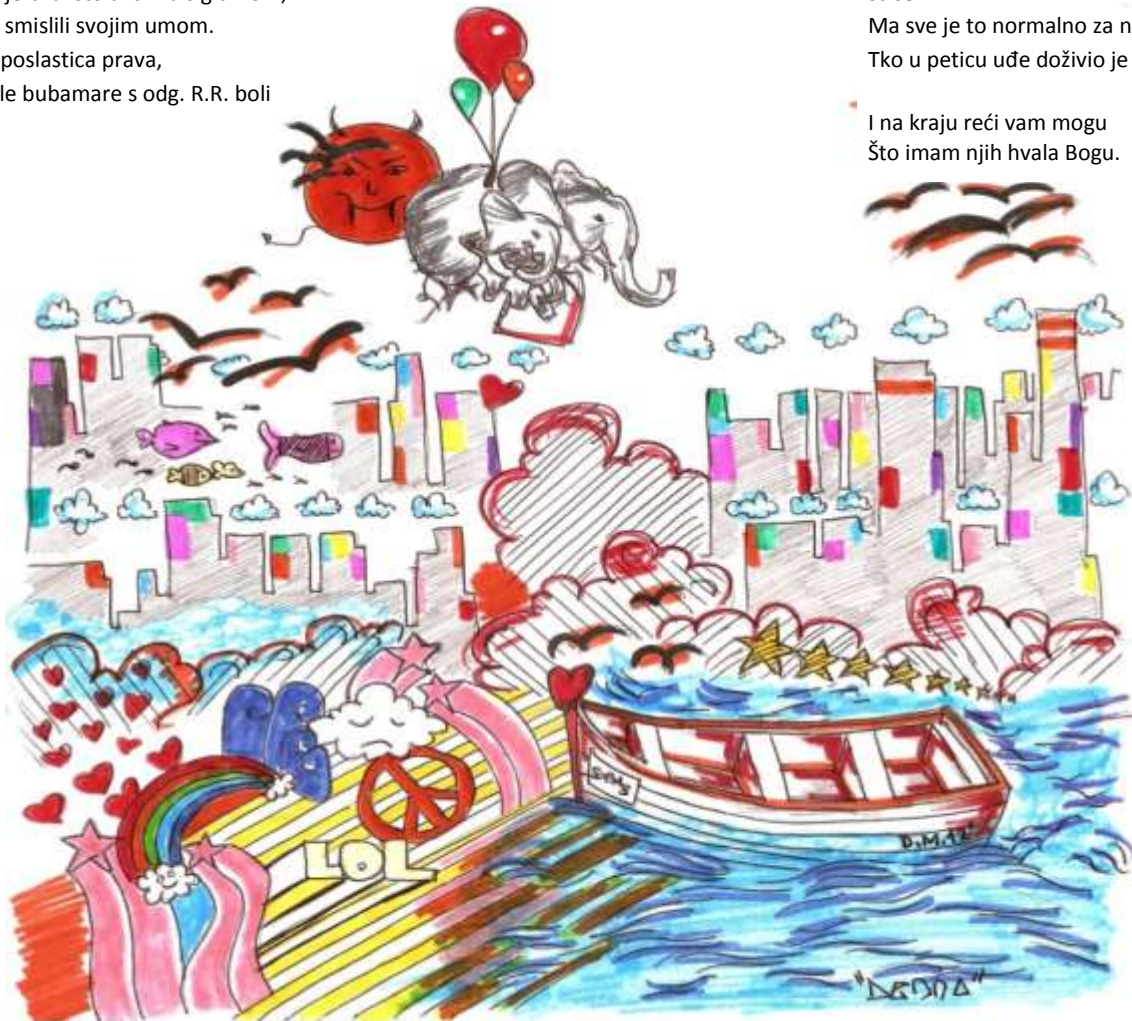
Sportašice u pet sobi žive
I sportski duh po Domu šire.

U petici uvijek je lom
Iako bi trebala biti tišina, to je Dom.

Ali pravila su tu da se krše
Zato iz odgajateljskih bilješki opomene
strše.

Ma sve je to normalno za nas
Tko u peticu uđe doživio je spas.

I na kraju reći vam mogu
Što imam njih hvala Bogu.

Što gušteri žele...

Kad smo bili tek vrtićanci, pitali su nas: "Što bi htjeli biti kada odrastete?" Naši su odgovori bili nešto poput: "Princeza" ili "Super junak"... Kako smo sazrijevali, došli smo do petog razreda, kad su nam postavili isto pitanje: "Što želite biti kad odrastete?" Ovoga puta naši su odgovori bili malo realniji pa smo odgovarali kako želimo biti pjevači, glumci, voditelji ili čak redatelji...

Sada kad smo već mladi ljudi u pripremi za samostalni život, postavljaju nam zrelije pitanje: "Gdje se vidite za 10 godina?" Ovako su nam odgovorili...

Patricia Marijanović

Bubnjar

Za deset godina vidim se kao šumarskog tehničara koji je upisao i uspješno završava fakultet. Planiram se zaposliti u šumariji u Lokvama ili u nekoj drugoj šumariji u obližnjem mjestu. i tamo raditi kao diplomirani inženjer šumarstva. Zamišljam lijep sunčan dan a ja šećem šumom, govorim svojim kolegama što da rade, uživam u prirodi i životinjama koji žive u njoj. Oduvijek sam volio prirodu i životinje i stoga sam se i opredijelio za ovu školu u koju idem.

Volio bih imati dobar auto, Također, volio bih biti svirač bubnjeva u poznatom metal bendu.

Želio bih se oženiti kasnije, s nekih tridesetak godina i imati djecu. Nadam se da ću ostati u kontaktu i viđati se s prijateljima koje sam upoznao sada i da ćemo biti u dobrim odnosima.

KARLO MIHELČIĆ

My drums!!!

crtež: Karlo Mihelčić

Vozit ću tenk

U mojih narednih deset godina bit će puno muka, a najteže će biti završiti školu za koju sam čuo da je jako teška. Tijekom tih godina mislim se upisati na fakultet i položiti vozački kojeg čekam od svoje ne znam ni sam koje godine. Nadam se da ću naći neku ne-glupu i lijepu curu. Do dvadeset i pete godine možda se oženim, a možda i ne. Tko će znati? Ne znam da li bih do dvadeset i pete imao djecu, jer to je nekako velika obaveza. Valjda ću postati meteorolog i ako postanem volio bih raditi u zračnoj luci. To mi se čini nekako najbolje. Sa dvadeset i pet ću voziti tenk, a ne auto... naravno da se šalim. Nadam se da neću postati ovisnik o nečemu. Bilo bi lijepo kada bih osnovao svoju tvrtku da imam para kao lisica u jesen. Ja ću biti netko sa stavom, neću dopustiti da se netko zeza sa mnom.

FILIP VIDEK

Za deset godina

Ja sam prvi B razred Šumarske škole. U tu sam se školu upisao zato što volim prirodu i životinje. To me jako zanima. Cilj mi je uspješno završiti srednju školu i poći na Šumarski fakultet. Znam da će biti teško, ali potruditi ću se uspjeti. Za sada sam u Učeničkom domu, ne putujem jer mislim da je to prenaporno. Prijatelji iz mog razreda isto planiraju ići na Šumarski fakultet pa se možda budemo i tamo susretali. Kad završim školu i fakultet nadam se da ću naći posao. Želja mi je raditi u Šumariji Vrbovsko, ali ako ne tamo, onda u nekom obližnjem gradu.

Volio bih za nekih par godina otputovati u neku stranu zemlju, kao npr. Njemačku, jer njemački znam bolje od engleskog. Za deset godina nadam se da ću naći curu, a tamo negdje oko tridesete planiram i djecu. Nadam se da će se moji planovi ostvariti i da ću postati dobar šumar. Uz sve to, želim pomoći svom ocu u vinogradu i kupiti neki dobar auto.

LEON ŠTEFANAC

Moj život za deset godina

Za deset godina zamišljam se kao odraslog mladića, kulturnog i obrazovanog. Vidim se kao diplomiranog inženjera šumarstva. To je posao koji me privlačio od ranog djetinjstva. Mirno živim sa suprugom i dvoje djece. Imam jednog starijeg sina i mlađu kćer, tek rođenu. Živim na selu i uživam. Moja žena, godinu dana mlađa od mene, radi kao medicinska sestra u obližnjem gradu. Trenutno sam podigao kredit i obnavljam kuću. Također sam kupio novi automobil i traktor sa priključcima. Automobil je marke Ford, a traktor Ursus. Dolazim s posla i sjedam u svoj Ursus, užitak mi je obrađivati njive. Nakon nekoliko godina želim završiti još jedan fakultet, ali "o tom - potom", prije moram osnovati obitelj. Moji prijatelji su svi zaposleni. Neki su pali testove, pa polažu ispočetka. Većina njih nije oženjena, ali planiraju uskoro. Također, neke moje prijateljice su sretno udane. I tako ja radim u Šumariji, zarađujem, odgajam djecu i uživam u životu.

Zahvaljujem svima, posebno roditeljima, odgajateljima, učiteljima i ostalima. To je život koji ja vidim za deset godina.

ZVONKO LONČARIĆ

Želim biti netko

Kad odrastem želim biti netko. Netko sa stavom. Želim biti netko tko je vlastitim rukama izgradio sve što ima. Netko tko ništa ne prepušta slučaju i tko u svakom trenutku zna što mu je činiti. Netko čvrstog karaktera. Netko snažan, netko tko ništa ne ispušta iz ruku.

Netko tko se stoički bori sa svakom neugodnom situacijom i iz svega izađe još snažniji. Netko sa riješenim stambenim pitanjem, s riješenim pitanjem prijevoza. Želim biti netko naočit. Netko tko zna sa ženama. Netko tko u svakoj dugometražnoj životnoj epizodi ispadne najcool čovjek na svijetu.

ŽELIM BITI METEOROLOG :)

TOMIĆ GAŠPAR

Nogometaš

Kao mali sam uvijek htio raditi na kompjuteru ili nešto slično. U osnovnoj sam bio dosta dobar učenik i nisam baš imao problema. No ubrzo sam morao razmišljati o srednjoj školi. Nisam znao baš gdje da idem jer ima jako puno škola, no za neke nisam imao dosta bodova. Po cijele dane sam sjedio za knjigom i gledao sve te škole i tada sam ugledao smjer komercijalista, pročitao o školi i odlučio se za nju. No uz školu trenirao sam nogomet, što mi je također bila obaveza. Bila je samo jedna mogućnost- ići u Dom ili ostaviti nogomet. Nisam ni razmišljao jer želim trenirati nogomet i napraviti karijeru od toga.

Došao je dan kad sam morao krenuti u školu i u Dom. Nije mi naravno bilo lako napustiti okolinu u kojoj sam odrastao. Mislim da ću u srednjoj napredovati sa znanjem i dati sve najbolje da sa što boljim ocjenama završim srednju i da mogu ići dalje. U nogometu također želim sve što znam i mogu, pa možda odem u neki bolji klub. Poslije srednje škole planiram otići studirati da što lakše nađem posao. Htio bih se zaposliti u nekoj firmi i raditi neko vrijeme i tako graditi budućnost. Možda i otvoriti vlastitu firmu i što bolje zarađivati za život. Kupiti dobar auto kao što je Audi ili Mercedes. Potom naći curu i omogućiti što bolji život za nju i sebe, a poslije naravno i djecu. Kupiti stan u gradu da bude što bliže školi, da djeca ne moraju putovati. Svoj život želim živjeti što bolje i zdravije. Bavit ću se sportom koliko god budem mogao.

MISLAV MARINČIĆ

Bajan sok od marelice

Krenuo sam u Šumarsku i drvodjeljsku školu u Karlovcu. Pošto sam odabrao smjer meteorološki tehničar, nadam se da ću to zvanje izvršavati do kraja svog života. Za deset godina vidim se kako radim na nekom aerodromu i pratim prognozu na monitoru kompjutera, pijem sok od marelice i uživam u svim čarima bogatog prirodnog i zdravog okusa soka od marelice koji tako osvježava i preporođuje me kao čovjeka iz dna duše crpeći još onaj zadnji tračak zloćudnog nemira koji je kao kap nafte u bogatom bunaru ljepota bisera koji ukrašavaju ovaj svijet kao što se majka razveseli kada primi u ruke malo, krhko novorođenče koje nema briga i problema, tako se i ja razveselim kada okusim bajan sok od marelice. Sjedim, pijem i razmišljam o svojoj djeci, maloj janjadi kojih je jedno pedesetak. Oni sad možda igraju nogomet kao i ja nekad. Ali evo zatvara se taj beskrajni krug života i ja ne znam što će biti kada odem s ovog svijeta ali siguran sam da mi je bilo dobro.

JOSIP VUJANIĆ

Kako se zamišljam za deset godina

Za deset godina zamišljam da ću završiti srednju školu i fakultet. Nadam se da ću naći pošten posao kao drvodjeljski tehničar - dizajner. Nadam se da ću imati lijepu curu i imati novca za normalan život. Zamišljam da ću si napraviti kuću na selu gdje ću na miru moći biti sa svojom curom. Zamišljam da ću imati puno prijatelja i prijateljica. Volio bih ostati kontaktu sa prijateljima iz Doma. Nadam se da ćemo moja obitelj i ja ostati zdravi.

MATEJ SABLJAK

* :) Bingo :) ;(

Za dvadeset godina zamišljam se kao inženjer šumarstva koji radi u Šumariji u Delnicama. No da bi to postao, prvo sam morao završiti srednju školu u Karlovcu i fakultet u Zagrebu. Za vrijeme moga školovanja boravio sam u Učeničkom domu u Karlovcu u kojem je bilo lijepo.

Za deset godina također planiram imati ženu i dvoje djece. Živjeli bi u lijepo uređenoj kući sa garažom u kojoj bi bio parkiran najnoviji Volkswagen Passat. Bili bi sretni, odlazili bi na izlete i veselili se sve dok moja žena ne bi uplatila Bingo listić te bi nam stiglo pismo u kojem bi bile čestitke i ček s ogromnom svotom novca. S novcem bih kupio londonski nogometni klub FC Chelsea te se odselio na Havaje na kojima bi bili još sretniji i veseliji nego prije.

I ČIČA MIĆA GOTOVA JE PRIČA!!!

FILIP VUJANIĆ

Pitali smo naše maturantice i maturante

Što će ti ostati u sjećanju kada odeš iz Doma:

Dijana Bajrić Diddy ;) : Obavezno cure iz sobe 6 (Adry, Dančy, Tea, Suzy i Gabica) i my best Mimica :D , ofc odgajatelj i ostala ekipica.

Tea Belan: Prva ljubav, najbolja prijateljica Nikolina; i tu sam upoznala jako puno osoba s kojima imam, a i želim da ostane super kontakt, soba 6, Domijade, priredbe, moje cimerice, maškare, ljubavna pisma, vrata prvog odjela, tu sam odrasla i shvatila šta je život, zahvaljujem svima koji su u tome sudjelovali.

Sanel Bešić: Repete, biseri osoblja i naravno biseri učenika, 1. razreda i tadašnjih cimera, večernjih (iza pola 10) zezancija...

Marko Boltadžija: Odgajatelj i prijatelj, a posebno moja odgajateljica Kruna koja mi je bila kao druga mama. Sve aktivnosti u kojima sam sudjelovao u Domu.

Mateja Čališ: Krevet. Mataija Ban, soba 7, Caffe bar Antonio i razgovori s odg. Nensy koji potraju maalo duže ;) i da - društva koje sam stekla u ove 3 godine. ;)

Martina Hodak: Naravno moja soba 1 koja me iz dana u dan sve više iznenadila svojim ispadima i razmišljanjima, naših noćnih partija ups to nitko ne smije znati, ovim putem se duboko ispričavam sobi 2. Sjećat ću se Domijada, pogotovo Umaga koji je jednostavno nezaboravan. Svih odgajateljica i odgajatelja, pogotovo odg. Radmile s kojom se uvijek može lijepo popričati. Bivših maturanata, žurki, ukusne domske hrane te nezaboravnog „domskog čaja“. U sjećanju također će mi ostati 'moj sin' Miki, maći Flanjak, (kengurko) Mamula, Dijana Čalina (Đuro), Vanja, Kristina (medo), Iva (šumarka), Vilma... ma joj mogla bih ovako od ujutro...i da moje sestre Ane bez koje u ovom Domu ne bi bilo isto, koja me uvijek pokušava oraspoložiti kada mi je najteže. P.S. Dragi odgajatelji ispričavam se zbog mog 'preglasnog' smijanja koje je naravno bilo opravdano (nekad i ne) ;) Svim domskim ljudima koji me znaju i ne znaju šaljem veliki pozdrav ;) !

Rebeka Lesac: Moje cimerice (bivše i sadašnje), ostali prijatelji koje sam stekla u Domu, kasno učenje s lampicom, „domski čaj koji liječi sve tegobe“, dugih noćnih razgovora, svih suza, svih osmijeha i doručaka na koje nisam išla, otpjevanih pjesama, otplesanih plesova, pogođenih meta i povlastice posjedovanja 2 ormara u 4. razredu.

Mario Mateša: Razgovori s odgajateljicom, noćne šetnje po zabranjenim sobama.

Iva Mesarov: Puno toga će mi ostati u sjećanju - moja luda jedinica i cure, naravno najslađe spavanje pod učenjem, ispijanje kave, „domski čaj koji liječi sve bolesti“ od prehlade do prijeloma ljudi.

Ivana Mihajlović: Prvenstveno moja soba u kojoj sam provela toliko divnih trenutaka s posebnim osobama, Dejana, Žana, Doris,

Vilma, Katarina, Rajka, Bošnjak koje će zauvijek ostati u mom srcu ...i naravno domske ljubavi ;)

Miloš Musulin: Dežurstva pred sanitarijama, jutarnje kave.

Danijel Nikles: Odgajatelj, svi prijatelji i prijateljice koje sam ovdje upoznao. Sve one kobasice koje smo pojeli u kasnim večernjim satima, i provale kojima smo nastojali zaboraviti probleme.

Suzana Pavlinić: Moje ludo društvo iz sobe 6 i sve naše zgode i nezgode, vesela domska putovanja, nezaboravni ostanci vikendom, omiljena mi noćna učenja a posebno rado ću se uvijek sjetiti svoje najdraže „Dušice“.

Mateo Pemper: Caffe bar Fran, ekipa za dobar provod, odgajatelj.

Poljak Valentino: Sva prijateljstva koja sam stekao kao i događaje koje sam s njima prošao.

Tomislav Prebeg: Druženje s ekipom zezancija i još puno stvari.

Stevan Rašić: Kaffe bar FRAN, lude žurke sve do zore i šećer na kraju odgajatelj.

Dario Salopek: Novi prijatelj koje sam upoznao u ove 4 godine i još mnogo drugih zezancija.

Josip Štorat: 5. Svi prijatelji koje sam upoznao, najbolji odgajatelj i još bolji ravnatelj, dobra kuhinja, spremačice, teta koja mi je robu prala!!; nezaboravni ženski odjel na kojem sam malo vremena proveo ;) naravno i sva lijepa događanja u Domu, razni nastupi i manifestacije, provedeni vikendi... domski čaj.

Marko Turković: Prijatelji

Marino Vrbanić: Moja najdraža odg. ;)

Ivona Vrbić: 5. 18.05.2012.

Martin Vuk: Potpisivanje na listu za odlazak kući petkom.

Evo što nam maturanti poručuju:

Marko Abrlić: Učite, budite uporni, isplatit će vam se !

Željko Bendra. Hvala puno! Pusa!

Gabrijela Benković: Pravo društvo je cijela mudrost preživljavanja u Domu.

Ivana Bošnjak: "Život je previše kratak da se budimo s kajanjem, zato volite ljude koji se ponašaju dobro prema vama, opraštajte onima koji se ponašaju loše, i vjerujte da se sve dešava s razlogom."

Josipa Brkljačić: Iskoristite boravak u Domu najbolje što znate!!

Katarina Brkljačić: Provedite se što bolje možete u Domu, jer će brzo doći kada morate proći. Lijep provod... Bokić ;)

Eugen Brozović: A sad adio! Dalje se fućka (Bang!)

Mateja Domitrović: Cure i dečki uživajte jer će brzo proći i iskoristite svo vrijeme da vam ne bude žao.

Milan (Fantom) Gušić: . Uživajte, provocirajte odgajatelje, tuširajte se redovno i budite ozbiljni kao ja. Servus!!! :P

Ante Hodak: Uživajte u životu!

Martina Hodak: Ljudi smijite se dok imate zube, poslije će vam biti žao što niste, jer svaki je novi dan bitka za sebe ;)

Bojan Jovanović: Bilo je sve u redu ove 4 godine, moja poruka je namijenjena mlađim generacijama: „doći ćete u novu sredinu uklopit ćete se odmah (a neki kasnije), budite solidni u školi, imat ćete manje problema u Domu, ako nešto skrivate od odgajatelja oni će to kad-tad saznati (osim ako ste vrlo dobar manipulator i lažov), imajte vremena i za cure - dečke, prijatelje, ali i uključite se u sekciju jer se isplati. Dečki nemojte ići na ženski jer kamera ima detektor pokreta i čim prijedete prag njima će u uredu izbaciti vaše ime. Eto, to je to. Sretno u životu.

Mario Jurčević: Poručujem drugim učenicima svu sreću u školovanju.

Kranjčević Filip: Budite dobri i slušajte kraljicu Krunu.

Rebeka Lesac: Budućim generacijama želim da iskuse sve što sam i sama probala. Dišite punim plućima, koristite lijepe glavice, poštujujte odgajatelje, spavajte fino, zabavljajte se još više. Bar sam tako ja postupala i vjerujte dobro sam ispala.

Pavao Matak: Moja poruka je to da mi je bilo teško kada sam došao u Dom i bilo mi je glupo tu, ali sada bih volio ostati barem još jednu godinu, zato proživiti treba super ovo vrijeme u Domu, a odgajateljice znamo svi da nam baš ne pašu dok nas bude, dok se deru zbog naših gluposti, ali tu ne možemo ništa kad im je to posao i plaćene su za to (deranje). Ali ipak nam one žele najbolje i svima će ostati u sjećanju i kasnije ćemo shvatiti da su nam dobro pričale, ali mi smo uvijek suprotno od toga radili. Ovaj Dom će uvijek ostati u sjećanju, ipak smo tu odrasli i proveli najbolje dane života. Pozzz svima!!

Denis Matovina: Sve što je lijepo, kratko traje!

Danijel Nikles: Hvala vam na svemu što me ovdje naučili. Ostao bi ja još, ali život me zove :(

Adnan Rizvić: Trenirajte nogomet na vrijeme i pijte domski čaj.

Antonio Štefanac: Nemojte se dati isprovocirati, rastegni osmijeh od uha do uha, ovako: ;) heheheh.

Josip Štorat: Želim da se svi ostali i budući učenici dobro provedu kroz svoje školovanje u Domu, kao što sam i ja, imaju najbolje odgajatelje koji su uvijek tu (i u dobru i zlu)... Želim puno sreće svima, kako učenicima s odgajateljima, tako i odgajateljima s učenicima... Bilo mi je prekrasno ove 4 god. i falit će mi sve to... jako!!!

Maturantice i maturanti 2011./2012.

1. Abrić Marko
2. Bajrić Dijana
3. Belan Tea
4. Bendra Željko
5. Benković Gabrijela
6. Bešić Sanel
7. Boltadžija Marko
8. Bošnjak Ivana
9. Brkljačić Josipa
10. Brkljačić Katarina
11. Brozović Eugen
12. Čališ Matea
13. Domitrović Mateja
14. Gušić Milan
15. Hodak Ante
16. Hodak Antonio
17. Hodak Martina
18. Jovanović Bojan
19. Jurčević Mario
20. Kranjčević Filip
21. Lesac Rebeka
22. Matak Pavao
23. Mateša Mario
24. Matovina Denis
25. Mesarov Iva
26. Mihajlović Ivana
27. Musulin Miloš
28. Nikles Danijel
29. Pavlinić Suzana
30. Pemper Mateo
31. Poljak Valentino
32. Prebeg Tomislav
33. Rašić Stevan
34. Rizvić Adnan
35. Salopek Dario
36. Štefanac Antonio
37. Štorat Josip
38. Turković Marko
39. Vrbanić Marino
40. Vrbić Ivona
41. Vuk Martin
42. Žgela Antonijo

Urednički kutak

Rebeka Lesac

Maturalac 4.c i 4.e

Tijekom ovih ludih godina odrastanja te emocionalnog, fizičkog i psihičkog sazrijevanja prolazili smo kroz razna očekivanja i iščekivanja raznih događaja koji nam neizbrisivo obilježe živote. I tako je to za većinu navršavanje dugo priželjkivanih 18 koje nam predstavljaju ulaznicu u svijet odraslih, za koji se većina osjeća odavno spremno a malo je zapravo onih koji su svjesni odgovornosti i obaveza koje te godine nose sa sobom. I zato je netko pametan još prije mnogo godina izumio maturalac. Izlet na kojem nitko ne očekuje da ćete se ponašati u skladu sa svojim godinama a svakoj manjoj „greškici“ se progledava kroz prste dok se one veće nekako lakše opraštaju („ipak je to bio maturalac“). Da se razumijemo, to vam ne daje pravo da razvalite pola grada u kojem ste smješteni ili da produžite maturalac za nekoliko dana cijeloj grupi jer ste vi netragom nestali dok ste se zabavljali s dijelom razuzdanijeg stanovništva.

26.8.2011. predstavljao je početak gimnazijskog maturalnog putovanja u države srednje Europe- Slovačku i Češku. 4.c i 4.e zauzeli su strateške pozicije u busu, okruživši se ljudima za koje su imali dovoljno živaca i hrabrosti da ih slušaju na osmosatnom putovanju do prvog odredišta koje je predstavljala Bratislava. Moj kolega Bojan i ja bili smo smješteni u pozadinskom djelu busa s ostatkom jezičara koji su imali najviše snage i želje za pokretanjem *jukeboxa* izletničkih pjesama zbog posjedovanja Manuele (gitare koja je nekim čudom ostala cijela čitavo putovanje) i kreativnih ideja za razbijanje monotonije europskih autocesta. Suzana je bila smještena nešto bliže profesorskom djelu busa, ali čujem da su ona i klupska cimerica bile najpoznatije u busu po redovitom opskrbljenošću raznim voćem.

U 6:00 napustili smo parkiralište Sportske dvorane, željni dobrog provoda i privremenog zaboravljanja na obaveze koje sa sobom donosi predstojeći 4.razred. Putovanje se odužilo. Razlog su bile stanovite vinjete na koje se mi, čini se, još nismo uspjeli priviknuti, ali i pomalo optimistična no i nerealna profesorska i vozačeva vjera u izdržljivost mjehura pojedinaca te (ne)mogućnost sputavanja duhanske potrebe velikog djela učenika. Naravno, otkriće je bio i jedan tobogan na odmaralištu u Austriji koji je vodio ravno u wc. Tu smo zasigurno izgubili nešto od dragocjenog vremena jer su svi to morali probati (neki i više puta).

Ulazak u Bratislavu ponešto nas je iznenadio, pitajući se ulazimo li zapravo u našu a ne slovačku metropolu. Sličnosti su zbilja velike, od rasporeda gradskih ulica do nekih objekata (kladila bih se da smo vidjeli Cibonin toranj), ali naši vodiči objasnili su to povijesnim razlozima, to jest zajedničkom vlašću u pojedinim vremenskim razdobljima. Ah, vodiči naši... dvojica mladih djelatnika agencije Collegium koje smo često doživljavali dijelom vlastitih razreda zbog njihove izrazite pristupačnosti i želje za dobrom zabavom. Matej i Blaž, ili - kako smo ih mi prozvali - Lepi i Sovica, zasigurno su jedan od mnogih razloga zbog kojeg ćemo zauvijek pamtit i tih tjedan dana. Smještaj u bratislavskom hotelu nas je također ugodno iznenadio s obzirom na to da je hotel sadržavao 4 i pol zvjezdice. Istina, ona vrata na kartično otključavanje (koja su nas kasnije i u Pragu dočekala) nisu bila prepametna odabir za 60

nadobudnih maturanata koji su se često vraćali u svoje sobe u ranim jutarnjim satima u raznim stanjima kojih često ni sami nisu bili svjesni.

Nakon kratkog osvježanja i presvlačenja u minimalni broj odjevnih predmeta krenuli smo u kratki obilazak grada, koji je vodičima poslužio kao praktično korištenje svoga znanja, profesorima za opskrbu litrama vode a nama za lociranje pogodnih mjesta za večerašnji izlazak. Prije povratka u hotel svratili smo u obližnji supermarket da se opskrbito raznim vrstama pića a dokumenti za potvrdu legalne kupovine nam nisu trebali. Večera je bila bljutava, mislim da Slovaci nisu čuli za riječ začini al su se pokazali kao vrlo ljubazni domaćini nakon što se grupa od 12 pripadnika mog razreda zaglavila u dizalu. Kasnije su, samo upozorenja radi, objesili natpis pokraj dizala: „max. 5 persons“.

O izlasku neću puno pisati, bojim se cenzuriranja prije objave ovog teksta. Moram ipak spomenuti razredničin ples nasred ulice koja bi se mogla poistovjetiti sa zagrebačkom Ilicom, kušanje kebaba koji se nimalo ne može usporediti sa zagrebačkim, ugodno čavrljanje s policijom ispred slovačkog parlamenta zbog posjedovanja raznih vrsta alkoholnog pića i dočeka izlaska sunca na prozoru hotelske sobe s još desetak ljudi koji se trude držati cigarete što više s vanjske strane prozora kako ne bi aktivirali protupožarni alarm. U 7 i 15 na vratima nam se pojavila i razrednica očekujući da će imati problema kod buđenja najdražih joj učenika, no mi smo bili toliko dragi da nismo ni otišli spavati kako bi je oslobodili bar tog problema. Kako su dani protjecali, svakim danom smo imali sve manje razumijevanja za isto.

Putovanje je nastavljeno prema odredištu u kojem smo bili smješteni ostalih 5 dana - Pragu. Ulaskom u bus prestali su bilo kakvi razgovori jer su se svi potrudili uhvatiti malo sna do usputne postaje koju je predstavljao češki grad Brno u kojem smo se zadržali oko 2 sata kako bi razgledali starogradsku jezgru i popili prijeko potrebnu kavu. Nastavak putovanja je nastavljen prema glavnom gradu Češke. Ja sam se probudila na samom ulazu u grad, doživjevši temperaturni šok. Nakon sparne i sunčane Bratislave, u Pragu nas je dočekala kiša i 15 stupnjeva manje. Izvlačeći ogromne kofere iz prtljažnika pokisli smo kao vočke poslije kiše i trebalo nam je nešto vremena dok smo se prilagodili na nove uvjete. Opet smo imali sreću da nam u blizini bude veliki supermarket gdje smo svakodnevno nabavljali sve što nam je bio potrebno kako bismo se naposljetku vratili s kojom kilom viška.

Osoblje je i u Pragu bilo vrlo ljubazno i tolerantno za sve naše ispade i pri odjavljivanju iz hotela Ibis u kojem smo bili smješteni, vraćen nam je polog od 20 eura koji je nerazumno i pohlepno

potrošen na odmaralištima pri povratku kućama na još, pogađate, pića i hrane. Tih savršenih 5 dana završilo je prebrzo za naš ukus. Izlasci su bili odlični, pivnice su bili savršene kad smo išli u manjim grupama, Karlove Lazne (disco na 5 katova) nas nije oduševio, kao ni većinu hrvatskih maturanata, zanimljivije je bilo u Beer factoryu koji je naša agencija iznajmila samo za nas i još nekoliko hrvatskih grupa gdje smo se nenormalno rasplesali na skoro nespojiv mix hrvatskog dj-a koji je uspio spojiti Thompsona, narodno, techno i nešto malo rocka te izvući živu glavu na kraju večeri. Kasnije smo to objasnili onom finom češkom pivom koja je ispunila sva očekivanja.

Dane smo provodili lutajući gradom, trošeći krune na suvenire i sporazumijevajući se s prodavačima na hrvatskom. Posjetili smo dvorac smješten izvan Praga o čijoj povijesti vam ne mogu ništa reći jer smo bili previše zauzeti organizacijom velikog *partya* u poznatoj sobi 610, čiji zidovi skrivaju velike tajne i neuvjerljive teorije o smislu života izrečene u teškim delirijskim stanjima. Vožnja Vltavom pružila nam je perspektivu grada iz pogleda velike ali vrlo onečišćene praške rijeke, kao i degustaciju poznatog češkog izvoznog proizvoda - Becherovke.

Mislim da su mi najdraži dijelovi maturalca ona užurbana spremanja za izlaske, posjet veličanstvenim fontanama za vrijeme kojeg imaš neobjašnjivo veliku potrebu za posjet wc-u, tuširanje u kadi punoj boca, pijane vožnje liftom ali i gradskim metrom i s ludim taksistima, druženje s pripadnicima crne rase, nastanak nekih autorskih pjesama i sedmodnevno *tuljenje* neslužbenih himna maturalaca: *Majko stara* i *Tražena si roba u gradu*.

Pakiranje kofera za povratak bilo je osobito teško, što zbog približavanja kraja cijelog izleta, što zbog mamurnosti koja nas je skroz preuzela. U povratku smo posjetili još jedan češki grad ali njegovo ime će ostati vječita enigma zbog prevelike iscrpljenosti i nemogućnosti pamćenja novih informacija. Tu je nastala i posljednja razredna fotografija na kojoj su pojedinci u pidžami.

Približavanjem Karlovcu skupili smo posljednje atome vlastite snage i još jednom zapjevali jednu od himna... ili je to bila naša autorska: „Safet je gej“? Iskreno, ne znam, neke stvari i nakon 8 mjeseci mi još uvijek nisu jasne.

Kutak knjige i filma

Rebeka Lesac

Teška neromantičarka izabrala je ipak onu najromantičniju!

Kao poznatom knjižskom moljcu i filmofilu, dodijeljen mi je zadatak napraviti članak o adaptaciji određene knjige na filmsko platno. Odabir je pao na tek nedavno pročitane velike (dopuštam si upotrijebiti i izraz epsku) ljubavnu priču iz koje doznajemo i mnogo o socijalnim prilikama i običajima doba na koje se knjiga referira.

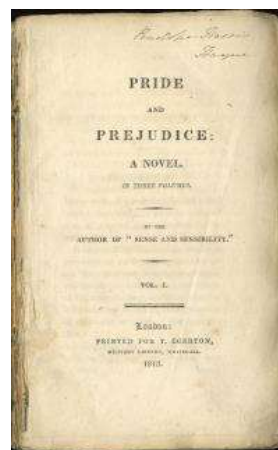
Najpoznatije je to djelo britanske spisateljice koja je pisala nadahnuta najviše romantičarskim stilom, osvojivši srca tadašnjih ali i današnjih čitatelja svojim jedinstvenim smislom za izraz onih najdubljih emocija na posve neočekivan način. Riječ je o Jane Austen i njenom najvećem postignuću: romanu „Ponos i predrasude“.

"Ponos i predrasude" sam između ostalog izabrala i zato što su članovi Britanske udruge pisaca ljubavnih romana ovaj nedavno proglasili najromantičnijim romanom svih vremena, ali i zato što mislim da je to jedan od najpoznatijih i najspominjanijih naslova danas, iako je objavljen 1813. Knjižica ima 317 strana čistog teksta, raspodijeljenih na 61 poglavlje. Nemojte da vas to prepadne jer se stvarno brzo čita i kada već započnete teško da ćete ju ostaviti dok ne vidite hoće li se Jane i Bingley oženiti, hoće li Elizabeth zavoljeti Darcyja... i još puno takvih pitanja "mučit će vas" do natpisa "Kraj", jer kad vas knjiga "uvuču" u svoju fabulu, u potpunosti se uživite u svijet koji opisuje. Je li to što Jane Austen svojim romanom vraća vjeru u ljubav, pokazuje njezinu snagu i to kako se čovjek zbog ljubavi spreman u potpunosti promijeniti jer ga vodi nečije srce, ili to što knjiga već 2 stoljeća uvjerava žene da će se na kraju ipak udati za voljenu osobu i sretno živjeti dovoljno da ima titulu najromantičnijeg romana, prosudite sami.

"Ponos i predrasude" su i najviše puta adaptirano djelo Jane Austen. U popularnoj su kulturi Austenini romani doživjeli brojne adaptacije u obliku filmova i televizijskih serija. Roman "Ponos i predrasude", doživjevši dosad šest filmskih inačica, najadaptiranije je Austenino djelo. Posljednja filmska adaptacija dotičnog romana napravljena je 2005. s Keirom Knightley, Donaldom Sutherlandom, Matthewom MacFaydenom i Judi Dench u glavnim ulogama. Bollywood je svoju verziju romana na platno prenio 2004. u filmu "Bride and Prejudice". Colin Firth je 1995. odglumio lik Darcyja u vrlo popularnoj BBC-jevoj seriji "Ponos i predrasude", a likovi i sadržaj filma "Dnevnik Bridget Jones" iz 2001. inspirirani su spomenutim djelom.

Mislim da je pročitati ovaj roman, pa čak možda i samo zbog njegovog "zvjezdanog statusa", stvar opće kulture i da nikako nećete požaliti zbog toga (barem ne osobe ženskoga spola, za muške je možda opasnije). Danas, Jane Austen podjednako je prisutna u akademskim analizama kao i u popularnoj kulturi, uz mnoštvo različitih filmskih verzija i televizijskih adaptacija. No ono što se često zaboravlja u svim tim različitim (re)interpretacijama jest sam izvorni opus Jane Austen koji, iako relativno malen, do danas ostaje životan i relevantan. Zato vas odmah upućujem i na njena ostala djela, kao što je na primjer „Razum i osjećaji“ koji je vrlo cijenjen, osobito u sveučilišnim krugovima kao primjer društvene strukture i likova.

Uživajte u čaroliji koja vas možda natjera da se zaljubite u samu Ljubav, a ako Vam je knjiga prevelik zalogaj, upotpunite svoje iskustvo bar nekom od filmskih adaptacija.

Vijeće učenika

Rebeka Lesac

Službena definicija obuhvatila bi šestero predstavnika svake odgojne skupine. Šest vitezova okruglog stola ravnatelja Salaja.

Moja definicija: 6 osoba koje u sebi skrivaju potencijal koji može promijeniti smjer daljnjeg razvoja domskog života i to na način kako žele 152 glave. Zbog toga je od izrazite važnosti da upravo ti ljudi koji tamo zastupaju naše interese budu odlučni u svojoj namjeri promjene stvari kojima nisu zadovoljni i ne budu obeshrabreni neuspjehom ili odbijanjem nekih od zamisli. Najgore je kad te stolice zauzmu ljudi koji nemaju ambicije za rad i promjene, već su tamo iz nekih drugih, krivih razloga.

Ovogodišnja struktura Vijeća bila je posebno raznolika i promjenjiva. Samo dokaz da se greške nisu tolerirale i da je Vijeće ustrojeno na način kako bi bilo primjer ostalim stanovnicima našeg Doma. Imalo je određenu ulogu kod odlučivanja o nekim spornim situacijama nastalima u tekućoj školskoj godini vezanim uz kršenje Kućnog reda, uvid u raspored događanja i probleme koji su brzo riješeni za našu dobrobit.

Mislim kako bi se Vijeću trebala omogućiti još veća sloboda sudjelovanja i odlučivanja u suradnji s Vijećem odgajatelja te s Vijećem roditelja, ali samo pod uvjetom odgovornog pristupanja radu i savjesnog rješavanja ipak ne tako čestih „domskih kriza“.

Nikola Tesla

Antun Babić

Dana 16.11.2011. godine tri prva razreda Šumarske i drvodjelske škole Karlovac uputila su se na izlet u Zagreb. Na tom izletu išli smo u posjet Tehničkom muzeju i Javnoj vatrogasnoj postrojbi grada Zagreba. Okupili smo se ispred McDonaldsa u Karlovcu i krenuli. Putovanje nije trajalo dugo i prvo odredište bio je Tehnički muzej. Kada smo stigli onamo, na početku obilaska muzeja imali smo prilike naučiti o slavnom hrvatskom izumitelju Nikoli Tesli.

Nikola Tesla bio je hrvatski izumitelj rođen 1856. godine u Smiljanu kod Gospića. Radio je na području elektrotehnike i radiotehnike, te je izumio okretno magnetsko polje i višefazni sustav izmjeničnih struja. Tesla je od malena pokazivao velik interes i talent za fiziku i elektrotehniku i unatoč tome što su mu roditelji vršili velik pritisak da postane svećenik on je ostao pri svojoj odluci i otišao studirati u Graz.

Neko vrijeme Tesla je radio u Edisonovoj tvrtci u Parizu. Kada je izumio višefazni sustav izmjeničnih struja došlo je do sukoba s Edisonom jer se nisu mogli složiti u načinu rada. Nedugo nakon što su prekinuli zajednički rad Tesla je otvorio vlastitu tvrtku. George Westinghouse kupuje prava na Teslin patent višefaznog sustava naizmjenično pokretanog dinama, transformatora i motora. To je dovelo do sukoba između Edisonova direktnog sustava i Tesla-Westinghouseovog izmjeničnog pristupa u kojem je ovaj drugi odnio pobjedu.

Sav novac koji je Tesla zaradio svojim izumima utrošio je u nove laboratorije i u daljnje inovacije. Također je radio i na bežičnom prijenosu električne energije i došao do novih, zanimljivih saznanja i izuma. Nažalost, Tesla nije mogao pronaći partnera, odnosno nekog tko bi otkupljivao i ulagao u njegove izume jer se takav način prijenosa električne struje ne bi imao od kuda naplaćivati i samim time bio je neisplativ. Nikola Tesla umro je u New Yorku 1943. godine.

Nakon predavanja o Nikoli Tesli i njegovim izumima podjelili smo se u dvije grupe i obišli ostatak Muzeja. Vidjeli smo odjele rudarstva, tehnologije i nafte, zatim zemljomjerstvo i katastar, astronautiku s planetarijem, odjel transformacije energije, prometni odjel, osnove poljodjelstva s apijarijem i na kraju velikane hrvatske znanosti i tehnike.

Nakon Tehničkog muzeja uputili smo se u Javnu vatrogasnu postrojbu grada Zagreba. Ondje su nas dočekali ljubazni domaćini koji su nas ugostili i u početku nam govorili neke zanimljivosti vezane uz njihovu profesiju. Saznali smo mnoge zanimljivosti koje do sad većina nas nije znala. Naučili smo kakvu sve opremu koriste vatrogasci, govorili su nam o tome kakvih sve intervencija ima u njihovom zanimanju i koliko su česte, prenijeli su nam pojedine zanimljivosti i statistike. Nakon toga imali smo prilike vidjeti svu njihovu opremu koja nam je bila posebno zanimljiva.

Prilikom razgledavanja vatrogasne opreme začuo se alarm, odnosno znak za uzbunu koji je značio da vatrogasci imaju intervenciju. Zapalio se stan u jednom djelu grada i oni su unekoliko sekundi bili spremni i izašli su na ulicu. Sve nas zadivila je njihova spretnost i obučenost, te način na koji su reagirali na intervenciju. Bilo je to prekrasno iskustvo i naučili smo mnogo korisnih stvari i vidjeli mnogo toga zanimljivog!

Prilikom povratka u Karlovac stali smo u Arena centru u Zagrebu i dobili dva sata slobodnog vremena da si nešto kupimo ukoliko želimo i da se još malo zabavimo. Kada smo stigli u Karlovac svatko se uputio svojoj kući a neki od nas u Dom. Svima nam je ovo bilo predivno iskustvo koje bi svakako valjalo ponoviti.

Daske koje život znače

Ivana Mihajlović

Ja, tata

"Dragi, koje je boje trudnoća?" - pitanje je kojim započinje predstava "Ja, tata" i muškarčev savršeno uređen život okreće se naglavačke. Glumac Rakan Rushaidat strastveno nam je dočarao muškarca koji je nakon 7 godina veze postao otac. Postati tata nije lako, što nam je pokazao i sam glumac. Zahtijeva puno odricanja, strpljenja i razumijevanja. Koliko god se smatralo da smo bogati ako imamo novac, najveće je bogatstvo dobiti dijete.

Veličamo Rakanovu izvrsnu interpretaciju u kojoj on glumi samog sebe, odabranicu svoga srca Tamaru, njene i svoje roditelje, rodbinu, prijatelje, pa čak i zločestu medicinsku sestru. Kada odete s prijateljima van i dođete kući pripiti i žena vas pita: "Koliko je sati?", znajte da je ne zanima koliko je točno sati, već da ste u gdnim problemima.

Muškarac nikada ne bi rekao ženi "Skinu se i legni tu!" što ginekolog u ovoj predstavi čini. Porod za našeg glumca nije bio lak, nastradao je od glave do pete, a doći u bolnicu u japankama ne može svatko. Znate kako tate iznose dijete iz bolnice? - kao nitroglicerina.

Koliko se god teško činilo biti roditelj, na kraju shvatite da bolje od života niste mogli dobiti.

Predstava je u publici izazvala veliko oduševljenje i smijeh do suza, a Rakanovi doživljaji prepričavali su se još dugo poslije toga.

Homer i Odiseja

Homer (grč. Hómēros) ime je legendarnog grčkog pjesnika, za koga se ne zna točno kad je živio, pretpostavlja se negdje u 7. i 8. st. pr. Kr., jer su tada dovršeni njegovi epovi „Ilijada“ i „Odiseja“. Ime mu se pučkom etimologijom povezivalo sa sljepoćom - grč. ho mè orōn znači "onaj koji ne vidi". Kao što poznati epigram tvrdi, brojni se gradovi natječu da bi se priznalo da se tamo bio rodio - Smirna, Rodos, Kolofon, Salamina, Hij, Arg i Atena.

Zamišljalo ga se kao stara, siromašna i slijepa pjesnika koji je putovao i živio od recitiranja svojih pjesama. No, uzevši u obzir Homerovo živopisno opisivanje, malo je vjerojatno da je zaista bio slijep.

Homer u Odiseji opisuje pustolovine grčkog junaka Odiseja u 20 godina njegovog povratka kući nakon završetka 10-godišnjeg Trojanskog rata. U IX. pjevanju Odiseje govori se o Kiklopu Polifemu, sinu Toze i Posejdona, ali i o rasi Kiklopa. Odisej je sa svojim ljudima stigao na kiklopski teritorij te su naišli na veliku pećinu. Ušli su u nju i napravili gozbu jer su pronašli svakojaku hranu. Nisu znali da je pećina dom Kiklopa Polifema, jednookog diva koji se uskoro vratio. Polifem ih je zatočio u pećini blokirajući izlaz velikim kamenom koji smrtnici nisu mogli pomaknuti. Svakog

je dana jeo par muškaraca, ali ubrzo je Odisej smislio kako će pobjeći.

Odisej mu je dao nerazrijeđena vina da ga napije. Kad ga je Polifem pitao kako se zove, Odisej je rekao - Nitko. Da bi mu zahvalio na vinu, Polifem je rekao da će ga posljednjega pojesti. Kad je div pijan zaspao, Odisej i njegovi ljudi pretvorili su bor u veliko koplje, koje su pripremili dok je Polifem vani čuvao svoje stado, i oslijepili ga. Polifem je jecao i zapomagao, a ostali su ga Kiklopi čuli i pitali tko mu je probo oko. On je uzvratilo - Nitko. Kiklopi su otišli misleći da je poludio ili je žrtva bogova.

Ujutro je Polifem maknuo kamen s ulaza da bi pustio ovce na ispašu. Budući da je bio slijep, nije mogao vidjeti Odiseja i njegove ljude, ali opipao je vrhove ovaca, da ih slučajno nisu zajahali. Međutim, oni su se privezali ispod ovaca i tako pobjegli i uskočili u svoje brodovlje.

Kad su odmakli, Odisej je viknuo Polifemu svoje ime i pobjedonosno uzviknuo. Gnjevni je Polifem bacio ogromnu stijenu na njih, ali promašio je jer ih nije mogao vidjeti. Potom se pomolio svome ocu Posejdonu da ne dopusti Odiseju da se vrati na rodnu Itaku ili da samo on stigne u stranome brodu a da mu cijela posada umre.

Moj susret s Kiklopom

Emanuel Grković

Jednom davno bio sam pomorac na brodu. Putujući, moja posada i ja smo stigli na prekrasan otok. Otok pun zelenila, a u daljini velika špilja. Izašli smo na obalu da se odmorimo.

Zaspali smo, a kad smo se probudili već je pala noć. Postalo je hladno pa smo odlučili ući u tu špilju, zapaliti vatru i tu provesti noć. Hodajući prema špilji, na pijesku smo otkrili velike tragove. Bojali smo se što ćemo tamo pronaći, što nas tamo čeka. Ušli smo, sve je bilo tako tiho i mirno. Mjesečina je obasjavala ulaz pećine, dok dalje u njenoj dubini nismo ništa vidjeli. Zapalili smo vatru.

Odjednom, tamo na kraju pećine - sjaj. Sjaj jednog oka. Nešto ogromno, veliko nam se približavalo. Prestrašeni smo raspoznali tu spodobu. Bio je to Kiklop. Prošao je pokraj nas onako ogroman i stavio kamen, veliki, ogroman, na ulaz špilje. Van nismo mogli i da smo htjeli. Noge nas nisu više služile, a glas nas je izdao. Stajao je i gledao nas. Drhtali smo, zubi su nam cvokotali. On je ispružio ruku i uzeo jednog od nas. Tek tad smo smogli snage da mu se obratimo. Rekli smo mu da uzme našu hranu, vino i drugo što smo imali sa sobom. Stajao je i promatrao nas. I odjednom, pusti iz visine našeg prijatelja i svojom ogromnom rukom dohvati bačvu s vinom. Bačvu je stavio na usta i ulio odjednom. Strašno, nismo znali što dalje. Nudili smo mu redom sve što smo imali. Pred očima mi je bilo kao da jede nas, jednog po jednog.

Odjednom Kiklop se srušio kao pokošen. Napio se. Pogledali smo se i tiho, tiho krenuli prema izlazu. Jedva smo se pomaknuli kamen tek toliko da se možemo provući. Pobjegli smo što dalje od tog užasnog mjesta. Nisam smio ni pomisliti što bi bilo da se probudi. Jurili smo prema brodu ne osvrćući se. Čim smo stigli na brod nastavili smo ploviti što dalje, dalje od otoka, Kiklopa i svega što sam vidio. Tako je završio moj susret s Kiklopom.

Moj kraj: Lokve

Kristijan Petelin, Josip Vujanić, Filip Vujanić, Karlo Mihelčić

Svega nešto više od 30-tak kilometara od Jadranske obale, u središnjem dijelu Gorskog kotara, smjestile su se Lokve na 723 metara nad morem. U prekrasnom i vrlo slikovitom prirodnom okruženju svaki od posjetilaca bit će zadivljen ambijentom u kojem se nalazi. Lokvarsko jezero pruža pravo zadovoljstvo svim ljubiteljima sportsko-rekreativnih aktivnosti: od ribolova (1973. g. ulovljen je svjetski rekord jezerske pastrve od 24,4 kg) do šetnje ili vožnje biciklom oko jezera naprosto užitka u odličnoj ugostiteljskoj ponudi na obalama jezera gdje svakako morate probati izvorne domaće specijalitete: žabe, pastrve, divljač...

Park šuma Golubinjak, izuzetan dar prirode, pružit će vam odmor za dušu i tijelo u hladu svoje stoljetne šume; nezaobilazna je i spilja Lokvarka - druga najveća spilja u Hrvatskoj uređena za posjete turista, koja će vas očarati bogatstvom i raznolikošću podzemnog svijeta. U Lokvama je snimljen veći dio serijala „Kapelski kresovi“.

Rudolf Strohal, povjesničar i pisac dolazi iz Lokava kao i mi, autori ovog teksta. Posvetio se izučavanju jezika, a kao veliki štovatelj materinske riječi sakupljao je pojedinosti u (osobito goranskim) govorima. Napravio je gramatiku delničkoga jezika, sakupljao i izdao knjigu narodnih pripovijedaka na delničkom, karlovačkom i lokvarskom govoru 1899. godine. Strohal je ostavio svestran književni opus koji obuhvaća preko 350 bibliografskih jedinica. Napisao je preko dvadeset stručnih književnih djela, u koje se ubrajaju proučavanje osobina mnogih goranskih i primorskih govora i glagoljice, kao i opise mjesta i narodnih običaja širom Hrvatske. Izdao je desetak djela u kojima je obradio stare hrvatske spomenike, od Bašćanske ploče i Vinodolskog zakonika do raznih mirakula, apokrifnih priča i legendi. Među njima se ističe monografija "Hrvatska glagolska knjiga" iz 1915. godine. Pisao je i za potrebe škole – gramatiku, čitanke i kritike književnih i stručnih djela, a radio je i na beletristici i prevođenju iste. Vrlo mu je značajno djelo "Grad Karlovac opisan i orisan", prvi puta objavljeno 1906. Drugo njegovo vrlo značajno djelo je putopis "Uz Lujzinsku cestu", prvi puta objavljeno 1935. U tom je djelu sakupio detalje iz 1803. godine - vremena gradnje te ceste.

U Lokve zna navratiti i rukometaš Ivano Balić u višednevni posjet svojim prijateljima, te smo ga i mi imali priliku vidjeti. Porijeklom iz Lokava je i izbornik hrvatske vaterpolo reprezentacije Ratko Rudić.

Svake godine tradicionalno se od 1789. godine u kolovozu održava susret ljudi željnih rekreacije, druženja, zabave bilo pješice ili na biciklu pod nazivom „POJ“ (Pješice oko jezera), a od 1998. godine i „BOJ“ (biciklom oko jezera). Zadatak svakog sudionika je da pješice ili biciklom, bez vremenskog ograničenja, prijeđe stazu dužu 16 kilometara. Ta staza koristi se i kao šetalište, trim staza te biciklistička staza. Omiljene aktivnosti mještana Lokava su, uz POJ i BOJ, „Žabarska noć“ kada se održava tradicionalno natjecanje u žabljim skokovima. Natjecatelji dolaze ne samo iz Hrvatske nego i iz Italije, Slovenije. S obzirom na to da su Lokve poznate po žabama u svojoj turističkoj ponudi imaju Muzej žaba koji je svakako zanimljivo posjetiti i jedini je takav muzej u Europi, a osim njega možete pogledati jednako tako zanimljivu zavičajnu zbirku.

U središtu Lokava možete i posjetiti Kalvariju, predivni križni put s kojeg vidite i veći dio Lokava. A ako ste gladni ili žedni samo svratite u Lujzijanu, pečenjaru u kojoj se možete dobro najesti (preporučujemo hamburgere) i okrijepiti. Želite li se dobro zabaviti i naplesati svratite do noćnog kluba Prince.

Ploče

Jozo Ljubić

Ima jedan kraj posve neobičan, ali i radostan. Iz toga kraja došao sam ja, Jozo Ljubić iz Ploča. Ploče su jedan mali gradić, smješten uz more i ušće rijeke Neretve koji obiluje raznim malim običajima te morskim specijalitetima. Poznat je po raznim manifestacijama, osobama, ali i po luci. Jedna od najpoznatijih manifestacija je „Maraton lađa“, utrka lađom od Metkovića sve do Ploča, koja traje 26 kilometara, uz srdele, jegulje, domaće krumpire... kasnije se koja i bijelim vinom zalije, pa i stoga, kako bi reka naš Rafael (Rafo) Dropulić, čuje se pjesma:

*Dvi ribe, dva kumpira,
pet litara crna vina
šta mi vise triba.
... kruva ispod peke,
nema meni do Neretve*

*Grožđa, mandarina,
smokava i maslina
šta mi više triba.
... jegu'je iz rike
Neretvansko ja san dite*

Pločani su poznati kako gostoljubivi ljudi, ali i narodno rečeno – seljaci. No imaju mandarine, dinje i masline, domaće pločanske barile. Pokraj Ploča su Baćinska jezera na kojima se kupaju i Oliver i Sevka. Tu se nalazi i Mišo Krstičević, poznati trener Hajduka.

Maraton lađa je amatersko sportsko natjecanje u utrci lađa, tradicionalnih autohtonih plovila u dolini Neretve. Održava se jednom godišnje, druge subote u kolovozu, pod pokroviteljstvom predsjednika Republike, a u organizaciji Udruge lađara Neretve. Prvi Maraton lađa održan je 13. rujna 1998.

Po broju izravnih sudionika natjecanja Maraton lađa je jedno od najmasovnijih natjecanja u Hrvatskoj. Prosječno na Maratonu sudjeluje 35 ekipa sa po 18 članova, što daje brojku od preko 600 natjecatelja svake godine. A i po gledanosti, Maraton lađa jedan je od najvećih događaja Hrvatskoj, a ujedno i turistički spektakl i atrakcija. Računa se da ga uživo gleda preko 50-ak tisuća gledatelja duž cijele rute, što uz obalu Neretve, što u turističkim i privatnim brodovima, kao i iz (za tu prigodu) posebno organiziranog vlaka.

Svakako najdojmljiviji i najatraktivniji trenutak je start u Metkoviću. Tada veslači u gusto zbijenim lađama, uz tutnjavu bubnjeva kreću prema dalekom cilju u Pločama. Pobjednička ekipa dobiva zlatne medalje, prijelazni pobjednički štit kneza Domagoja težak 27 kilograma i mali štit u trajno vlasništvo, te novčanu nagradu. Drugoplasirana i trećeplasirana ekipa dobivaju medalje, te male štitove u trajno vlasništvo i novčane nagrade.

Moj hobi: snowboarding

Bojan Jovanović

Bordanje (snowboarding) je zapravo jedan od najmlađih zimskih sportova nastao 60-tih godina prošlog stoljeća kad je jedan inženjer iz Michigana spojio dvije skije kako bi se njegova kćer spuštala po snijegu te je tako dobio prvu snowboard dasku. Snowboarding je postao planetarno popularan sredinom 80-tih, a postao je olimpijski sport 1998. Ako vas zanima bordanje sve što trebate je dobra jakna i hlače, auto koji će vas odvesti do Sljemena, gdje ćete unajmiti opremu (snowboard daska, buce i vezovi - sve zajedno 130 kn/dan) i osobu koja zna bordati da vas nauči osnovne okrete. Ovo gore sam ja uradio kad me uhvatila želja za bordanjem.

Drugi put sam htio nešto izazovnije, a kako je Skijaško društvo Duga Resa organiziralo put u Austriju na jedan dan, prijatelji i ja smo odlučili ići sa njima. Na izlet smo išli 29.01.2011. u subotu, u 2:00 h. Na Facebooku smo se dogovorili da nas bus pokupi kod Autobusnog kolodvora u Karlovcu. Išla su dva busa sa skijašima i borderima od 15 do 50 god. U našem busu je bilo dosta ljudi našeg godišta, između ostalog i naših prijatelja, pa smo se svi "zbuksal" i u stražnji dio busa i spavali kako bi odmorni stigli na skijalište.

Do mjesta u Austriji koje se zove Bad Kleinkirchheim nam je trebalo 6 h vožnje s time da smo stali dva puta na odmoritištima da se osvježimo i popijemo koje energetsko piće. Stigli smo u 8h i bus nas je cijeli dan čekao na tom parkiralištu ako se netko htio vratiti i presvući. Nakon što smo izvukli prtljagu podijelili su nam ulaznice i mogli smo ići na bilo koju od ponuđenih 100 km staza. Prvo smo otišli do Intersporta kako bih unajmio opremu. Tamo sam morao ostaviti osobne podatke i za 30 eura sam dobio opremu za cijeli dan. Sjeli smo u gondolu i počeli uspon na planinu. Gondolom nam je trebalo 15 minuta do vrha, ali kad smo stigli gore ispod sebe smo vidjeli samo oblake. Bilo nas je 6 u ekipi i imali smo 3 walkie-talkieja. Po 1 na svaki od 3 para u slučaju da se izgubimo na stazama ili se ne nađemo u podnožju. Staza je bila malo zaleđena na vrhu zbog niskih temperatura što je u početku uzrokovalo male padove, no kasnije smo se priviknuli.

U podnožju je pored stajališta za gondolu bio snow-park. U parku su bili razni pipeovi (cijevi) i raileovi za freestyle bordere koji izvode salta i okrete. Mi smo se počeli spuštati po stazi koja je bila jako dobro uređena i široka. Na sredini spusta do podnožja je na izdvojenom dijelu bio restoran pa smo oko 12 svratili i naručili si kobasice i zelje jer smo umirali od gladi. Bordanje jako umara i u početku je posljedica toga "muskulfiber" na leđima i kvadricepsima. Kad smo pojeli i popili pivu nastavili smo spust.

To skijalište je ujedno i spa resort pa je pored snowparka jedan spa-centar okrenut prema planini, a ispred je bazen u kojem ljudi uživaju u termalnoj vodi i gledaju skijaše kako se spuštaju niz planinu.

Staza se zatvarala oko 17 h pa smo tad i završili naše bordanje. Vratio sam opremu u Intersport i zajedno smo otišli u pub u podnožju popiti nešto prije povratka doma. Skijalište je po noći prekrasno zato jer ga osvjetljavaju raznim bojama. Kako je u pubu bilo puno više Hrvata od Austrijanaca, austrijske konobarice su pustile Halida Bešlića jer su valjda mislile da je to naša mjuza. I počeo je party koji je kasnije bio preseljen u bus jer smo krenuli u Hrvatsku.

Putem natrag nismo uopće spavali već smo pjevali (cijeli autobus) poznate zimsko-alpske hitove tipa: Turbo polka bejbe, Anton aus Tirol... U Karlovac smo stigli oko ponoći i svi smo se razili zadovoljni.

Kreativni kutak

Šumarska posla

Iva Mesarov

Sve je počelo jedne nedjelje, dan prije početka srednje škole. Došla sam u Dom, mjesto koje mi je do tada bilo potpuno nepoznato i plašilo me sama pomisao na to da ću biti daleko od svoje kuće i obitelji.

To nedjeljno popodne bilo je ugodno. Došavši u Dom upoznala sam svoju odg. R. R. koja nas je sve lijepo pozdravila i rekla nam što nas sve očekuje. Nakon toga smo se uputili u traženje svojih soba, a ja sam bila u jedinici, No. 1. Tada sam upoznala svoje cimerice Bogija, Sanju, Anu O. iz razreda. Nisam ni slutila što me očekuje sutradan u školi. Ujutro odlazim u školu, uzbuđena jer je počelo novo razdoblje u mom životu i ne znam što me očekuje.

Ulazim u školu, sve mi je nepoznato, ne znam gdje mi je razred, s kim idem u razred. Ali to nije bilo ništa naspram šoka koji je uslijedio! Saznala sam da sam jedina cura u razredu među tim silnim dečkima, što me u prvi čas veoma potreslo. Pokušala sam se smiriti i uvjeriti samu sebe da to nije istina. I dečkima je bilo čudno imati samo jednu curu u razredu, trebalo im je vremena da se priviknu na tu činjenicu.

Tada nas je razrednica pozvala u razred, svi smo se predstavili, međusobno smo se upoznali svi iz razreda, slikala nas je i tako je prošao i prvi dan. Na početku je bilo teško, ipak se nije bilo lako uklopiti u muško društvo u razredu, ali sam zato svaki odmor bila sa curama iz drugih razreda!

I tako su prolazili dani, u Domu su se stjecala prijateljstva, išlo na razne sekcije, ali na moju „žalost“ nije mi sve išlo. Uvijek smo bile složna soba, pričale smo svoje dogodovštine, i naravno uvijek smo bile dobre.

Bezimena

Dejana Rodić

Ti si nešto posebno ali kratko traješ
Samo ljubavi uspiješ da mi daješ.
Dolaziš i moje srce kuca jače
Ono tad od veselja skače.
Dan sa tobom nije dan nego bajka
To je nešto predivno kao kad dijete
poljubi majka.
Ta sreća moja neko vrijeme traje
Ali onda tuga zavlada i svoje osjećaje
daje.
Odlazak tvoj teško ni pada
Jer znam da ću te vidjeti tko zna kada.
Daljina nam ruši snove
Kad se dvoje ljudi vole
Naša ljubav od svega je jača
Od zlih ljudi ljubomora i plača.
Mlada jesam al znam što je ljubav prava
Ja sa tobom imam sve na svijetu
Kraj tebe ne postoji onih još puno
dečkiju na planetu.
Ti mi pružaš sreću, ljubav i pažnju koju
trebam

Čekam

Božidar Topić

...a kad zatvorim oči
vidim sliku tebe koja blijedi
I shvaćam da moj anđeo nestaje

Srce kao staklo se lomi

Od naše stvarnosti ostaju
hladni snovi.

Nikad se nećeš vratiti

I dalje čekam

Osjećajući da se porazi nižu
s boli zovem, zovem natrag
Zazivam tvoje ime

A moje riječi do tebe ne stižu
Jer ti si daleko otišla
Daleko od svih
daleko od mene...

Pjesma za moju Rajković

B.F.F.

Dejana Rodić

Nitko mi nije tako važan
Ničije riječi nemaju na mene utjecaj tako
snažan.
Ona mi sve u oči kaže
Ona vidi kada me netko laže.
Brani me od pojedinih muških idiota
Ne da da me povrijedi ta hrpa skota.
Zato je volim puno i jako
Takvog prijatelja nema svatko.
Kada god vidi da sam tužna jako
Ona ne dozvoljava da to bude tako.
Isto i ja za nju radim stalno
Ma mi se volimo maksimalno.
I kada nemam nikog ona je tu
Njoj dajem ako treba sreću svu.
I da te sto puta izgubim
al zapamti nikom te nedam.

Prva godina nam je svima brzo prošla, bilo nam se teško rastati nakon puno vremena provedenog skupa u Domu. A u školi nema veće sreće nego kad imaš pozitivno iz matematike! I onda lijepo cijelo ljeto uživaš – treba se malo odmoriti od škole. Ljeto prođe dok rekoh keks, i evo opet stara ekipa u Domu, osim maturantice Sanje koja nas je napustila, ali nam je došla Martinica.

A u školi sve po starom, uvijek je bilo po starom, uvijek je bilo zabavno, bez obzira na sve jedinice i neopravdane zbog „uspješnog“ elegantnog išetavanja iz škole. Fantastična trojka - Martina, Tina i ja uvijek smo bile „dobre“, nikad nismo radile probleme, voljele smo ispijati Ness; postale smo nerazdvojne, stalno smo se držile skupa. Išli smo i na Domijade, tada je svima zajamčena zabava, riječima se ne može opisati ta sreća i jedinstvo, to jednostavno moraš doživjeti.

Vrijeme je brzo prolazilo, došao je kraj i druge godine u Domu, maturantica Milena je otišla. Drugi razred je bio koban za mnoge, nisu uspjeli ispraviti nagomilane jedinice te su pali razred. U trećem razredu u razred je došla Danijela i više nisam bila jedina cura u razredu, bilo je puno lakše uz nju ići u školu. U školi smo i naučili što god, naravno zabave nikad nije nedostajalo.

Svaki dan je sada „fantastična četvorka“ prepričavala događaje ispijajući kavicu, a takvih trenutaka je bilo puno. Naravno, kada je trebalo, učilo se, a ja sam i mijesila glinu jedanput tjedno i odmarala živce. Dani su prolazili užasno brzo, išlo se na praksu i vježbe, čak sam sa „Stihlovkom“ radila, ali mi toga nismo bili svjesni, a otišle su i osobe s kojima sam se družila 3 godine, s nekima sam ostala u kontaktu. I tako je došla i moja malenkost u zadnju godinu srednje i sad me hvata nostalgija.

Falit će mi ovakav način života, više neće biti moguće svako malo otići u šumu na Kozjaču, niti mojeg ludog 4.a, najbolje sobe – „jedinice“ i našeg dugog druženja, pa i Doma i odgajatelja. Ni zbog čega što sam napravila neću žaliti, vrijeme provedeno u Karlovcu nikad neću zaboraviti, bile su to prelijepa 4 godine moga života. “Došlo vrijeme oku suza sja, rastaje se moja generacija...”

...

Dejana Rodić

Daljina me sprečava da te vidim ali ne i
da te volim
Svakog dana sve je teže
Prema tebi misli bježe.

Ljubav svoju sreću čeka
Da joj dođem iz daleka.
Suza nekad same krenu
Kad te neko spomene desi se u trenu.

Tvoj zagrljaj čvrsti jako mi fali
I ti si samo moj jepi, sjatki mali.
Tvoji savjeti mi fale isto tako
Jer bez tvojih savjeta to nije lako.
Biti u tvome zagrljaju osjećaj je pravi
Zato mi svaki dan više puta proležiš po
glavi.

Često izbjegavam o tebi priče
Jer iz takve priče moje suza niče.
Poslije toga sam tužna
A znaš da je svaka cura bez osmjeha
ružna.
To si i sam rekao
Kad si me na tajnom mjestu čekao.

Zato za tvoju ljubav uvijek se smijem
Ali isto tako nekad suze lijem.
Moje srce jače kuca ljeti
Neko kada se tebe sjetim.
Jer ljeti te vidim u živo
Ali ja i ti uvijek držimo svoj nivo.

Nije lako živjeti samo za ljeto
Jer jednom će dosaditi nam sve to.
A to mi nije lako čuti
Ne volim kad mi se takvo mišljenje u
glavu uputi.

Ne želim da završi tako nešto
Jer mi to održavamo vrlo vješto.
Osjećam se sigurnije s tobom
Zato se bojim te riječi – zbogom.

Ljubav Moja

Grgić Peter, Kunić Teofan

Šećem parkom, vani magla
Jedva da vidim
Sinoć bila si nagla
Sad sidim...
Razmišljam kakva bi bila
Da imaš nebeska krila,
Da me odvedeš u raj
I vratimo se na prvi maj!
Proljeće je ...
Berem cvijeće za tebe
Još me u srcu nešto grebe,
Da to nije moja ljubav stara
Ili je od izgubljenih para!
Ljubav je jača od života,
Al me nije sramota,
Ona meni srce dira,
I ne da mi mira!
Ona je moje srce osvojila
Nježnim poljupcima
Ljubav naša se krojila,
Doživotno srce zarobila!
A sad...
Sad pojavio se on,
Pukla je ljubavna mreža
Sad je on na prvom mjestu
A ja zaboravljena veza!
Otišla je bez pozdrava
Rana u srcu je ostala
Nikad više vidio je nisam
nisam znao ni što sam ni s kim sam.

Mateja: Cure što to jedete?
Didi&Mimi: Chicken.
Mateja: Pa što vi smijete meso?
Didi&Mimi: Da.
Mateja: Svinjetinu? Otkad?
Didi&Mimi: Pa jedemo chicken.

Dejana: Ja nikada ne bi živjela u
samostanu.
Doris: Zašto?
Dejana: Jer svako malo imaju post!

Patricia: Jesi učila povijest?
Rajka: Jesam, nisam godine i događaje ali
ostalo znam.

Martina S.: Što je to doberman?
Mateja Č.: Pa kak to ne znaš, pa to je
dobar čovjek!!!

Kristina Š.: Tiho, tiho, stavila sam oko na
zid pa slušam.

Patricia: Koji pridjev da stavim ispred
riječi osvježio?
Rajka: Lijepo.
Patricia: To je imenica.
Nina: Ma to je glagol.
Rajka: Gdje ste vi bili kad smo PRIDJEVE
učili??

Ivana B.: Požega, zvoni ti mobitel!
Ivana P.: To me sigurno neko zove!

Adrijana: Koji je danas datum? Ah, da,
srijeda je.
Dijana i Milena: Datum je 25., znaš?

Jakov Volić: Može li uragan oprušiti
maslačak?

Rašić, Prugović: Buenos *Aries* je glavni
grad Chicaga!

Adrijana: Gle avion kako brzo ide, inače
ne idu tako brzo!
Dijana: Pa možda je Hitna!

Ispeci pa reci

(domski biseri)

Vilma: Kako mene boli zub...
Doris: I glava boli kad je šuplja.

Kristina Š.: Ovaj kruh je tvrd k'o kruh.

Vilma: e, Doris dal vi učite one oblake:
ciruse, stratuse...?
Doris: To misliš iz hrvatskog?

Dejana: Idem u Beč.
Vilma: Je l' to u Njemačkoj?

Dijana B.: Jedna strana nosa mi curi!

Katarina P: Napisao mi je u poruci 'Teci
mi kroz vene'.

Dejana: Što ste već na vene prešli?

Pitali smo domaše

Mirjana Miličević i Dijana Čalina

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Marko Abrlić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

U Keniju

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Help

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Anđa

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Nogalo

7. Imaš li simpatije u Domu?

Ne

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Vans

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Marko Kruljac

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Bangladeš

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Round to the hills

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Anđa

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Teletabisi

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Dragan Dolić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Madagaskar

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Jovan Perišić-Lane

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Anđa

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Popaj

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Puma

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Ante Hodak

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Irska

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Stairway to heaven

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Astrid

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Tom & Jerry

7. Imaš li simpatije u Domu?

NE

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Vans

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Antonio Kasun

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Šangaj

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Ok

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Lepa Brena- Mile voli disko

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Marina

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Bob graditelj

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Tom H.

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Marino Vrbanić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Pariz

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Prava i rijetka

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Jole - Kamatarka

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Marina

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Tom & Jerry

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Lacoste

1. voje cijenjeno ime i prezime?

Dragan Pavlović

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Španjolska

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Iz prijateljstva se rađa ljubav

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

/

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Kruna

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Hangover

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Kroks

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Leon Štefanac

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Amerika

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Zavisi

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Opća Opasnost – Pobjego sam

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Astrid

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Tom & Jerry

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Teofan Kunić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Mexico

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Goran Karan – Lipa si, lipa

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Radmila

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Duško dugouško

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Josip Vujančić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Island

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Can I play with maddnes

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Astrid

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Johny Bravo

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Adidas

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Filip Vujančić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Srednjoafrička Republika

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Lijepo

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Indira Radić-Lopov

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Astrid

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Trolovi

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Tom H.

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Karlo Marević

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Barcelona

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Ne postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Jasmin – Ima nas još

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Anđa

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Hello Kitty

7. Imaš li simpatije u Domu?

Ne

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Zdravko Špehar

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Sarajevo

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Nema raja bez rodnoga kraja

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Radmila

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

A je to

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Tomas

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Stevan Rašić

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Karibi

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Vode u vezu

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?

Nikada se promijeniti neću

5. Najviše voliš da te budi koja
odgajateljica?

Nena

6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?

Avatar

7. Imaš li simpatije u Domu?

Da

8. Koja je tvoja omiljena odjevna
marka?

Armani

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?

Filip Videk

2. Gdje bi jednog dana htio/la
otputovati?

Hawaii

3. Što misliš o muško – ženskim
prijateljstvima?

Nevaljala
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Assuup
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Astrid
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Ninja kornjača
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Matej Sabljak
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Dubai
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Puno toga
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Godinu dana 300 kafana
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Marina
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Spužva Bob Skockani
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Adidas

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Aldin Hašić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Dubai
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Pravo
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Lepa Brena – Hajde da se volimo
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Marina
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Winx
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Tom Taylor

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Kristijan Sušilović
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Beograd
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Ne postoji
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Dijana
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Radmila
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Popaj
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Puma

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Marinko Marković
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Mars
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Ne postaje
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Kristina
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Radmila
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Hakuna Matata
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da!
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Made in Kladaša

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Ozren Mamula
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Amsterdam
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Ne postaje
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Red Hot Chili Peppers - Dosed
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Radmila
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Hello Kitty
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Air Jordan

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Karlo Mihelčić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Kanada
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Ok
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Stupify
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Kruna
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Tom & Jerry
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nemam !

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Gašpar Tomić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Rusija & Tokio
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Ne postoji
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Levels
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Radmila
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
?

Ogie zohar
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Peter Grdić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Španjolska
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Ne postoji
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
17 mi je godina
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Astrid
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Štrumfovi
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Kristijan Petelin
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
London
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Postoji
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Oče mili
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Kruna
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Balto
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Dejana Rodić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Na 3. odjel
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Postoje
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
MC Jankoo – Slatka mala
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Natalija
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Mickey Mouse
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Doris Magdić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Soba 15
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Postoje

4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Željko Joksimović-Ljubavi
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Radmila
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Teletabisi
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Rajka Lacković
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Beč
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Postoje
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Zora bila
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Radmila
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Zvonko
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Katarina Cindrić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Pariz
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Postoje
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Da će nam Bog
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Marina
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Štrumfovi
7. Imaš li simpatije u Domu?
Da
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Nike

1. Tvoje cijenjeno ime i prezime?
Arijana Grdić
2. Gdje bi jednog dana htio/la otputovati?
Mexico
3. Što misliš o muško – ženskim prijateljstvima?
Postoje
4. Koja je tvoja omiljena pjesma?
Tko te ima,taj te nema
5. Najviše voliš da te budi koja odgajateljica?
Marina
6. Koji ti je omiljeni crtić iz djetinjstva?
Dora istražuje
7. Imaš li simpatije u Domu?
Ne
8. Koja je tvoja omiljena odjevna marka?
Adidas

Vremeplov

23.04.2012.

Započela je domska nogometna liga u kojoj sudjeluju predstavnici svih šest odgojnih skupina uključujući i djevojke.

19.04.2012.

Za članove keramičarske sekcije održana je radionica "Izrada gipsanih kalupa" pod vodstvom g. Ninoslava Bajta.

16.04.2012.

U domskoj blagovaonici postavljena izložba učeničkih radova s 37. Regionalne domijade.

15.04.2012.

37. Regionalna domijada u Rijeci - kultura.

Rezultati:

- folklor "Dekletine" - 1. mjesto stručnog žirija, plasman na Državnu domijadu; 1. mjesto učeničkog žirija

- plesni izraz "Bijeg" - 1. mjesto stručnog žirija, plasman na Državnu domijadu; 1. mjesto učeničkog žirija

- keramika "Fontana 2" - 1. mjesto učeničkog žirija

- scenski izraz "Zagonetka" - 2. mjesto stručnog žirija

- instalacija "Karlovačka street" - 2. mjesto stručnog žirija

- recitacija "Svakidašnja jadikovka" - 3. mjesto stručnog žirija

- glazbeni izraz "Dođi u Vinkovce" - sudjelovanje

- slika - sudjelovanje

- skulptura - sudjelovanje

- fotografija - sudjelovanje

- rukotvorine - sudjelovanje

14.04.2012.

37. Regionalna domijada u Rijeci - sport.

Rezultati:

- streljaštvo (Ž) - 1. mjesto

- šah (M) - 1. mjesto, plasman na Državnu domijadu

- stolni tenis (M) - 2. mjesto

- streljaštvo (M) - 4. mjesto

- odbojka (Ž) - sudjelovanje

- košarka (M) - sudjelovanje

- nogomet (M) - sudjelovanje

11.04.2012.

U Ekonomskoj školi u Karlovcu predstavljen je Učenički dom Karlovac, nastupile su tamburaška, pjevačka, recitatorska i folklorna sekcija Doma.

11.04.2012.

Učenički dom Karlovac posjetili su i razgledali učenici iz Medicinske škole Karlovac.

28.03.2012.

Održana sociopedagoška radionica za učenike Doma "To sam ja, super ja" pod vodstvom odgajateljice Marine Barić, prof. - II dio

28. - 29.03.2012.

U Dječjem domu Vladimir Nazor po 15. puta održava se Uskrsna likovna radionica USKLIK. Na USKLIK-u su se na radionicama izrade uskrsnih čestitki i keramičkih ukrasa družili mališani iz dječjih vrtića, učenici iz škola i našeg Doma.

28.03.2012.

Na međuzupanijskom šahovskom turniru u Moravicama naši šahisti osvojili su 3. mjesto. Na natjecanju su sudjelovali domovi iz Primorsko-goranske, Istarske, Karlovačke i Ličko-senjske županije.

28.03.2012.

Održana prijateljska utakmica mlađih kadeta KK "Žora" i košarkaške ekipe Učeničkog doma Karlovac.

22.03.2012.

Za članove keramičarske sekcije održana je radionica "Rad na lončarskom kolu" pod vodstvom g. Ninoslava Bajta - IV dio.

22.03.2012.

Postavljen pano povodom Međunarodnog dana voda.

20.03.2012.

Bili smo gosti Učeničkog doma Tomislav Hero iz Bakra; odigrane su prijateljske utakmice u nogometu i košarci.

19.03.2012.

Učenici 3. odgojne skupine su na panou "Moj kraj" predstavili mjesto iz kojeg dolaze: Lokve.

17.03.2012.

Postavljen pano povodom dolaska proljeća.

17.03.2012.

Postavljen pano "Zdravstveni kutak" na temu prevencije ovisnosti o pušenju.

15.03.2012.

Za članove keramičarske sekcije održana je radionica "Rad na lončarskom kolu" pod vodstvom g. Ninoslava Bajta - III dio.

08.03.2012.

Održana sociopedagoška radionica za učenike Doma "To sam ja, super ja" pod vodstvom odgajateljice Marine Barić, prof. - I dio

07.03.2012.

Prijateljski susret KK „Žora“ Karlovac i košarkaške sekcije Doma.

07.03.2012.

Postavljen pano povodom Dana žena - 8. ožujka.

06.03.2012.

Hip hop radionica za članove pjevačke i tamburaške sekcije pod vodstvom gosp. Daria Šančića i gosp. Vanje Stanše.

01.03.2012.

Za članove keramičarske sekcije održana je radionica "Rad na lončarskom kolu" pod vodstvom g. Ninoslava Bajta - II dio.

29.02.2012.

Sudjelovali smo na međuzupanijskim turnirima u odbojki i streljaštvu u Rijeci. U streljaštvu su djevojke osvojile 1. mjesto, naša učenica Ivana Mihajlović osvojila je titulu najbolje strijelkinje. Muška ekipa osvojila je 2. mjesto, a učenik Mihael Grdić 2. mjesto pojedinačno.

23.02.2012.

Aktiv stručnih suradnika karlovačke županije. Predavači: dr. med. Sanja Čurjak, spec. školske medicine i Nevenka Brnardić, prof., odgajateljica u Učeničkom domu Karlovac.

24.02.2012.

Učenički dom Karlovac organizator je XV. memorijalnog stolnoteniskog turnira "prof. Ivan Mikšić" povodom Valentinova - susret domova Istarske, Karlovačke, Ličko-senjske i Primorsko-goranske županije.

Rezultati natjecanja:

(M)

1. Dom učenika Sušak, Rijeka

2. Učenički dom "Podmurvice", Rijeka

3. Učenički dom Karlovac

(Ž)

1. Učenički dom Lovran

2. Dom učenika Duga Resa

3. Učenički dom Kvarner, Rijeka

23.02.2012.

Za članove keramičarske sekcije održana je radionica "Rad na lončarskom kolu" pod vodstvom g. Ninoslava Bajta - I dio

23.02.2012.

Prijateljski susret streljačkih sekcija Doma učenika Duga Resa i Učeničkog doma Karlovac povodom Valentinova u domskoj streljani.

21.02.2012.

"Maškaraoke" - priredba povodom Valentinova i Fašnika u Domu.

17.02.2012.

Radionica "Bonton u domskom životu" pod vodstvom našeg učenika Filip Videka.

16.02.2012.

Naše učenice Ivana Mihajlović i Ivana Žanić su za domaće održale radionicu "Ovisnost kod mladih"

15.02.2012.

Posjet gradskom kazalištu Zorin dom - monodrama "Ja tata".

13.02.2012.

Postavljen pano povodom Valentinova.

16.02.2012.

Početak II. polugodišta šk. god. 2011./2012.

14.12.2011.

Božićna priredba u Domu.

07.12.2011.

Sudjelovanje na nogometaša na međuzupanijskom domskom turniru u Rijeci "Božić 2011".

07.12.2011.

Sudjelovanje naših stolnotenisača i odbojkašica na međuzupanijskom domskom turniru u Puli "Božić 2011".

- 05.12.2011.
Uređenje Doma povodom nadolazećih božićnih blagdana.
- 02.12.2011.
Organizacija međužupanijskog susreta domova u košarci "Božić 2011". Sudjelovanje domova iz Ličko-senjske, Primorsko-goranske, Istarske i Karlovačke županije. Naši košarkaši osvojili su 2. mjesto.
- 30.11.2011.
Sudjelovanje naših učenika na međužupanijskom šahovskom turniru "Božić 2011" u Rijeci. Osvojeno 2. mjesto.
- 17.11.2011.
Zapalili smo svijeće povodom godišnjice napada na Vukovar. Uređen informativni pano.
- 17.11.2011.
Održana radionica "Kako olakšati učenje" pod vodstvom odgajatelja Marinka Pleskine, prof.
- 16.11.2011.
Odigrana prijateljska košarkaška utakmica između mladih kadeta KK "Žore" i Učeničkog doma Karlovac.
- 09.11.2011.
Odigrana prijateljska utakmica između mladih kadetkinja Odbojkaškog kluba "Plavi zmaj" i odbojkašica Učeničkog doma Karlovac.
- 07.11.2011.
U prijateljskoj utakmici mladi kadeti KK "Žore" pobijedili su košarkašku ekipu Učeničkog doma Karlovac. >>>slika>>>
- 28.10.2011.
Postavljeni panoi povodom Dana svih svetih i Halloweena. Također, učenici su izradili i ukrasili Dom izrezbarenim bučama.
- 25.-26.10.2011.
Održan domski turnir u stolnom tenisu.
Poredak:
1. mjesto - Denis Herceg
2. mjesto - Denis Matovina
3. mjesto - Teofan Kunić
- 25.10.2011.
U dvorani Šumarske škole Karlovac održana je prijateljska utakmica između odbojkašica Učeničkog doma Ogulin i Učeničkog doma Karlovac.
- 18.10.2011.
Radionica izrade i oblikovanja proizvoda od tijesta povodom Dana kruha pod vodstvom Nevenke Brnardić, prof.
17. - 19.10.2011.
Održan domski turnir u šahu. Postignuti su sljedeći rezultati:
1. mjesto: Marko Kruljac
2. mjesto: Matija Pavlič
3. mjesto: Marko Šporer
4. mjesto: Josip Vujančić
- 16.10.2011.
U sklopu projekta "Mladi za jesen u gradu" na Šetalištu dr. Franje Tuđmana predstavile su se izložbom keramičarska, likovna i maketarska sekcija Učeničkog doma Karlovac.
- 14.10.2011.
U projektu "Mladi za jesen u gradu" ispred kina Edison, na Šetalištu dr. Franje Tuđmana, sudjelovala je dramska sekcija Učeničkog doma Karlovac.
- 13.10.2011.
Radionica "Uvezivanje knjiga" pod vodstvom naših učenica Đaković Danijele i Adrijane Paulić.
- 12.10.2011.
Povodom Dana Doma u goste su nam došli Učenički dom Antun Gustav Matoš iz Zagreba i Učenički dom Duga Resa. Odigrane su prijateljske utakmice u šahu i streljaštvu te održan zajednički Okrugli stol predstavnika Vijeća učenika iz sva tri doma.
- 12.10.2011.
Postavljanje izložbe i informativnog panoa u blagovaonici Doma povodom Dana kruha i plodova zemlje.
- 4.-10.10.2011.
Održan domski turnir u Beli povodom dana Doma. Pobjednici turnira su učenici prvih razreda Josip Pavlešić i Jura Jurčević. Drugo mjesto osvojili su Denis Herceg i Roberto Krpačić.
- 05.10.2011.
Posjet Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu.
- 04.10.2011.
Na Turnju, na prostoru Muzeja Domovinskog rata na otvorenom, Osnovna škola "Turanj" te folklorashi i tamburaši iz našeg Doma priredili su program u znak sjećanja na Dan napada na Karlovac. Događaju su prisustvovali i predstavnici Karlovačke županije: predsjednik Županijske skupštine Josip Zaborski i zamjenik župana Ivan Banjavčić.
- 04.10.2011.
Dan Učeničkog doma Karlovac.
- 04.10.2011.
Postavljen informativni pano povodom Dana napada na Karlovac u blagovaonici Doma. Uređen izlog u prizemlju Doma povodom Dana Učeničkog doma Karlovac.
- 01.10.2011.
Postavljena izložba "Karlovac nekada" u blagovaonici Doma
- 30.09.2011.
Posjet Muzeju Domovinskog rata na Turnju.
- 29.09.2011.
Radionica adaptacije "Moja nova priča 3", voditeljica odgajateljica Marina Barić, prof. (2. grupa)
- 28.09.2011.
Radionica adaptacije "Moja nova priča 3", voditeljica odgajateljica Marina Barić, prof. (1. grupa)
- 27.09.-07.10.
Izložba učeničkih radova keramičarske, novinarske, maketarske, likovne i fotosekcije u gradskoj galeriji "Zilik" povodom Dana doma.
- 22.09.2011.
Radionica adaptacije "Moja nova priča 2", voditeljica odgajateljica Marina Barić, prof. (2. grupa)
- 22.09.2011.
Postavljen info pano povodom Međunarodnog dana mira.
- 22.09.2011.
Praktična sportska radionica "Kako vježbati u teretani Doma" za učenike prvog i drugog razreda pod vodstvom odgajateljice Anđelke Badovinac, prof.
- 21.09.2011.
Radionica adaptacije "Moja nova priča 2", voditeljica odgajateljica Marina Barić, prof. (1. grupa)
- 15.09.2011.
Radionica adaptacije "Moja nova priča 1", voditeljica odgajateljica Marina Barić, prof. (2. grupa)
- 14.09.2011.
U gradskoj galeriji "Vjekoslav Karas" gostovao je g. Damir Hoyka. Izložbi Fotosofia i predavanju prisustvovali su i naši domaši, članovi novinarske i fotosekcije, koji su ujedno i intervjuirali g. Damira Hoyku.
- 14.09.2011.
Radionica adaptacije "Moja nova priča 1", voditeljica naša odgajateljica Marina Barić, prof. (1. grupa)
- 10.09.2011.
Na Vunskom polju obilježen je Hrvatski olimpijski dan u organizaciji Grada Karlovca, Karlovačke športske zajednice i PU karlovačke na kojem su sudjelovali i naši domaši u turniru u odbojki na pijesku.
- 08.09.2011.
Radionica "Košarka za sve - igrajmo se i upoznajmo" pod vodstvom odgajateljice Anđelke Badovinac, prof.
- 07.09.2011.
Sportska radionica "Odbojka na pijesku - upoznavanje kroz igru" pod vodstvom odgajateljice Anđelke Badovinac, prof.
- 06.09.2011.
Radionica "Upoznajmo grad" za učenike prvih razreda, pod vodstvom odgajateljica Anđelke Badovinac, prof. i Natalije Sionički prof. kao i obilazak Gradske knjižnice „Ivan Goran Kovačić“ uz stručno vodstvo.
- 05.09.2011.
Početak nastavne godine 2011./2012.